

NAŠA LUČ

junij 2007, letnik 56, številka 6

M E S E Č N I K   Z A   S L O V E N C E   P O   S V E T U

NAŠA LUČ

Glasiło Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

100 let
Rafaelove
družbe

Spoštuj sebe, da te bodo spoštovali drugi	2
Olje	6
Znamenja božjega kraljestva	7
Razlike	8
Sv. Areh na Pohorji	9
Boj za maj	10
Pisatelj Karel Mauser	11
Prisluhnimo domovini	12
Slovenija moja dežela	14
Iz življenja naših župnij	16
Dolgo potovanje k tebi	40
Lučkin kotiček	41
Malo za šalo	42
Oglasi	43

Prva str. ovitka: J. Pucelj: Srce Jezusovo
Druga str. ovitka: Tamino Petelinšek: Kočevski rog
Tretja str. ovitka: Arhiv SKM Stuttgart: Romanje
vernikov iz Stuttgarta po poteh učencev sv. Cirila in
Metoda v Makedoniji
Četrta str. ovitka: L. Bekš: Romarji treh svetišč:
Stara Gora - Marijino Celje - Sveta gora

Osrčimo se v Srcu

Ta mesec je v znamenju Jezusovega Srca. Jezusova slika ali kip z gorečim srcem na prsih je podoba in znamenje veličine in moči Boga, ki neizmerno ljubi človeka.

Potopiti svoje življenje v ljubezen Boga, to je eno osnovnih zgodovinskih in sodobnih spoznanj vere, to je iz življenja z Jezusom. Ker je Jezus popolnoma zastoj daroval sebe za človeka, je vsaj nekoliko sorazmerno, če človek, kolikor le zmore, vse izroča v božje roke. To je priznanje božje oblasti, ki zahteva resnico in pravico ter daje usmiljenje in prizanašanje - z eno besedo: svobodo. Božja pravica se izkazuje kot ena sama velika Ljubezen nad človekom. Kaj to prinese, spoznava vernik, ko v tem prepričanju zaživi. Vendar to ni tako lahko, kot se sliši ali zapiše. Kdo od nas ne pozna bremen, ki se naberejo v življenju. Ni lahko vseh zamer in vse jeze, vsh krivic, vseh žalitev in nemoči enostavno potopiti v Srcu Jezusovem.

Junij je mesec spominov na težke preizkušnje vernih in nevernih ljudi našega naroda ob koncu vojne. V tem mesecu se je dogajal eden največjih zločinov, ki ga je zadal Slovenec Slovincu. Z zločinskimi poboji je komunistično vodstvo Slovenije hotelo enkrat za vselej izvesti revolucijo do konca - odstraniti vse, ki novega nauka ne sprejemajo. Desetim tisoči so bili najbolj kruto pokončani za zaveso noči in gozdov, da bi nihče ne odkril ne kraja ne zlobe zločina. Pa ni ostalo prikrito. Vedno se najdejo priče, slej ko prej Pravičnost, ki je nad vsem, izpostavi zlo v presojo človeku in človeštvu. Brez tega namreč ni mogoča spreobrnitev, zavesten odklon od zla. Bog pusti vedno na ta ali oni način človeku odprta vrata, da bi vstopil v svet usmiljenega Srca, ki vse ljudi ljubi. Da bi zločinec potopil svoj zločin v neizmerno ljubeče Srce Jezusovo in da bi žrtev in ta, ki se je spominja, zajel svoje odpuščanje prav tam, v Srcu, ki je samo najbolj čutilo, kako težko je breme krivice.

Če se komu zdi to nekoliko manj moderno in neuporabno v svetu, ki nas obdaja, se bo njegov »pogum« ustavil ob nezmožnosti modernega demokratičnega reda, ki želi zaustaviti spiralo zla v svetu. Prav nasprotno kljub vsem prizadevanjem ni videti konca zlu, ampak se svet vse ostreje zapleta v nasilje.

Ljudje dobre volje, pripravljeni na izredna požrtvovalna dejanja sicer, zaustavljajo, da se zlo ne razdivja še bolj. Mednarodne ustanove, politika, ekonomija in kulturne sile so izjemnega pomena za pomirjanje, vendar so nezadosten obrambni sistem. Človeštvo potrebuje večjo moč, ki je samo nima. Zato je po Cerkvi ponujena roka božje milosti v moči Jezusovega odrešilnega dejanja edini izhod, kjer se na koncu tunela zagotovo pojavi svetloba. Bog pomiri človekovo srce, ko ga naravna na posnemanje svojega Srca. Pomirjen človek pa lahko podeli mir (prizanašanje, ki ga je sam prejel) tudi sočloveku. In ta ga mora sprejeti, da bi ga užival.

Tega daru primanjkuje svetu in nam. Potrebuje ga slovenski narod in z njim tudi mi v zdomstvu in izseljenstvu. Naj nam uspeva z božjo pomočjo.

Janez Pucelj

Spoštuj sebe, da te bodo spoštovali drugi

G. Marino Žigon bo prihodnji mesec praznoval svoj 102. rojstni dan. Živahen je in pripoveduje o življenjskih izkušnjah duhovito, kot bi rožice sadil. Pripoved je kot izvir, iz katerega vre izpolnjeno življenje. Spominja se nenavadno dobro natančnih datumov, dogodkov, doživetij ... prijetno ga je poslušati. Našim bralcem z veseljem predstavljamo izjemno zanimivo življenje tržaškega Slovenca, ki ga je pot vodila v svet.

Marino Žigon

Gospod Žigon, dolgo življenje je Vam podeljen dar in videli ste veliko sveta.

Ne vem, ne vem?! Res je bilo veliko tega v mojem življenju, vendar največ tistega 'ta hudega', pri tem pa sem imel vedno veliko sreče ali blagoslova, kakor hočete. Prav zares ni bilo samo slabo, tudi dobro je treba videti. Ko sem srečal g. Bečana, sem si rekel, da niso samo slabi ljudje, so tudi dobri.

Od kod ste doma?

Iz Trsta, prav iz centra mesta. Pri sv. Antonu, tam je bil takrat italijanski konzulat in tam je bila naša hiša, le 80 metrov oddaljena od cerkve sv. Antona. Pri sv. Ivanu, to je že zunaj središča, so bili večinoma naseljeni Slovenci, v centru pa ni bilo tako. Okrog sv. Antona je bilo bolj aristokratsko prebivalstvo. Tu so živeli Italijani, Slovenci, Nemci, Hrvatje ... danes tam skoraj ni več Slovencev. Mi smo živeli sredi mesta. V davni zgodovini naj bi ta kraj najprej poselili Grki - Argonavti.

Prve šole so bile najbrž italijanske?

Ne, kje pa, vse moje šole so bile slovenske. Mama me je najprej hotela vpisati na nemško šolo, pa ni šlo, ker doma nismo govorili nemško. V mestu so bile takrat različne šole: nemške, italijanske, slovenske, hrvaške ... v Trstu je bila zbrana 'vsa Evropa'. Trst je bil sve-

tovljanski. Jaz sem ohranil materni jezik, ker sem hotel. Tako so me vzgajili in tega sem se držal tudi potem, ko sem odšel iz Trsta.

Šolsko izobrazbo pa sem imel zelo slabo. S sedmimi leti sem šel v šolo in sem bil v prvem razredu najboljši. Drugi razred sem komaj izdelal. Tretjega sem ponavljal in četrtega tudi. V petem so me potisnili naprej, da nisem obsedel v isti klopi. Potem so bili zelo nemirni časi vojne in na koncu leta 1918 sem komaj znal prebrati vse slovenske črke. Takrat me je postalo sram, da sem popolnoma neveden, in sem si moral pomagati sam. Začel sem se sam učiti, kar mi je manjkalo iz šol. Jaz sem dejansko avtodidakt. G. Bečan je kmalu 'pogruntal', koga ima pred seboj, da je treba biti zelo previden z menoj.

Ste torej pravi tržaški Slovenec, ki je odšel v svet?

To sem. Leta 1931 sem odšel iz Trsta, takrat mi je bilo 26 let. In od tedaj naprej se potepam po Evropi in po svetu. Prebival pa sem v Franciji in v Argentini, nazadnje pa sem pristal tu v Nemčiji.

Iz Trsta ste odšli v Francijo?

V Pariz. Prej nisem bil nikoli več kot dvajset kilometrov iz Trsta. Ni bilo nobenih možnosti za potovanja. Potem pa kar naravnost v Francijo, v Pariz.

Kaj Vas je neslo od doma?

Kaj? S trebuhom za kruhom in nič drugega. Kruha ni bilo. Ko sem prišel v Pariz, sem znal samo eno francosko besedo: neige (sneg). Naučil sem se je od neke mlade gospe na vlaku, ko sem na potovanju prek Švice začuden zrl v visoke in zasnežene gorske vrhove. Česa takega nisem videl še nikoli. Moje zanimanje je opazila omenjena gospa, kazala s prstom na hribe in ponavljala besedo 'než, než' (neige). To je bilo vse moje znanje francoščine, ko sem izstopil z vlaka v Parizu. Tam so me potem obdelovali in likali za življenje med njimi in v svetu. Zamislite si kamen, ki ga je treba zbrusiti in spolirati, da postane dragulj. Tako so me polirali, da sem se nazadnje 'svetil' pred njimi. Meni pa je to prišlo kasneje zelo prav. Bil sem pripravljen na srečanje s širšim svetom. Šestkrat sem v življenju prestopil ekvator.

Kaj ste delali v Parizu?

Kaj sem delal? Moj Bog, kaj vse sem delal! Vse je bilo odvisno od iznajdljivosti. V Parizu sem opravljal vsakovrstna dela. Tam sem spoznal mlado Tirolko Paulo in se z njo poročil. Dobila sva hčerko. Vendar je tam postalo življenje precej težko. In tako sva se odločila in se leta 1939 vrnila k ženinin sorodnikom na Južno Tirolsko, v Meran.

Je bilo tam bolje, kako se Vam je življenje zasukalo naprej?

Bilo je res težko. Edina možnost za delo, ki sem jo imel, je bila zaposlitev v nemški vojski. Prijavil sem se in so me že naslednji dan povabili na pogovor v Innsbruck. Sprejela me je komisija samih visokih oficirjev. Popisali so me in poslušali moje razloge za prija-

Marino Žigon in župnik Marjan sta že dolgo prijatelja.

vo. Potem so me vprašali, kaj jaz čutim do nemškega naroda, ali mu želim res služiti. In sem korajžno pritr-dil. Kaj naj bi sicer storil drugega, če sem hotel dobiti delo in preživljati svojo družino. Potem smo dobili stano-vanje, družina je bila preskrbljena in jaz sem bil vo-jak.

Bila pa je vojna, kako ste jo prebili?

Meni dejansko tisti vojaški sistem ni bil všeč. Iskal sem možnosti, da dobim kakšno tako delo, kjer ne bo velja-la stroga vojaška disciplina. In sem ga tudi našel. Vra-ta so se odprla, ko so Nemci potrebovali tolmače za italijanski jezik, potem ko so premaknili dve diviziji v južno Italijo zaradi Američanov, ki so že zasedli Sicili-jo. Javil sem se in bil seveda takoj sprejet. Kakšna sreča je bila to zame. Namesto v Rusijo in pred Stalin-grad sem odšel v Rim. Velikokrat rečem, da sem imel v življenju več sreče, kot sem jo zaslužil, in ne vem, kjer bom moral vse to odplačati. Bil sem vojak sredi vojne in nisem pretil niti ene kapljice krvi za tisto gro-zno neumnost.

Imeli ste dobrega angela varuha.

Najbrž. Ne vem, če je res dobro, da še vedno živim, da še vedno diham. Koliko jih je že zdavnaj preminilo ta-krat v vojni, v nesrečah, zaradi bolezni ali starosti. Ne smem se hvaliti s tem, kar je očitno samo dar in ne ve-mo, če ne bo že jutri vse drugače. Jaz nimam za to no-benih zaslug in ne vem, kakšen bo moj jutrišnji dan.

Vam pri tem pomaga vera?

Sem bolj slab vernik. V Boga pa trdno verjamem. In očenaš je najlepša molitev. Ta molitev popolnoma za-dostuje za vero in zaupanje v Boga. Kdor pa nima ve-re, nima ničesar. S tem sem jaz preživel vojno. Res je, da sem se vedno skušal znajti sam, ampak takemu člo-veku tudi Bog pomaga. Nekoč smo odkrili polno skladišče sira in drugih živil, namenjenih za italijansko vojsko. Med oficirji sem si nabral simpatije, ker sem kot tolmač imel možnost prinesiti od tam kakšen pri-boljšek tudi zanje. Bili so ponosni in nikoli niso mole-dovali, če pa so kaj prejeli, so bili zadovoljni.

Imel sem res veliko sreče in vedno znova premisslju-jem, kje bom moral poplačati za vse to. Ni mi manjka-lo kruha in mi ga ne manjka, vendar človek ne živi sa-mo od kruha, kot veste. Če bi ne imel vsega potrebne-

Paula in Marino Žigon ob poroki

ga za preživetje, bi me danes ne bilo tukaj. Za vse to nisem nikoli nič plačal. Velikokrat sem bil v nevarnosti, velikokrat nisem vedel, kako naj se odločim, pa se je vedno našel nek dober izhod. To je meni dokaz, da me je spremljal Nekdo, Višji, ki vodi človeka in vse dogodke.

In ob koncu vojne?

Ko se je končala vojna, sem bil v Italiji. Tam me je zahtevalo in potem sem jo ubral kar peš domov. Moj privilegij je bil spet znanje italijanščine.

Kako je bilo, kaj vse Vas je doletelo?

Tisti čas, ko so se Američani in Angleži izkrkali v Franciji, sem bil ravno na dopustu. Dva tedna dopusta sem dobil še z enim nemškim vojakom. Morala sva se seveda takoj javiti na komando in se vrniti v svojo enoto. Moja je bila v Rimu. Kaj mi je ostalo drugega? Žena me je pospremila na vlak. Sam ne vem, kaj me je navdalo ob slovesu in sem ji rekel: »Tudi če o meni dolgo ne boš ničesar zvedela, se ti ni treba bati.« Bila je vsa prestrašena in oslabela zaradi strahu pa tudi hrane ni bilo. Nekaj dobrot sem sicer prinesel domov iz skladišča, vendar je to kmalu pošlo.

Kako pa se je potem vse to končalo za Vas?

Kot sem že omenil, smo bili južno od Rima in se umikali pred prodirajočimi zavezniki. Največ kar peš. V Rieti, blizu Rima, so nas napadli z letali. Ravno smo se pripravljali za spanje, pa se je vsulo na nas iz zraka.

Poleg mene je ležal mlad fant, ki je kar naenkrat samo še trznil in je bilo konec z njim. Sam sem si rekel: Tu pa ne bom čakal, da me takole zadene. Januar je bil, sredi zime. Naslednje jutro sem sklenil: Ne boš čakal, da ti prinesejo kavo. Izgovoril sem se, da imam neko nalogo in odšel peš proti Rimu, kakšnih 20 km severno. Šel sem mimo tovornjakov, ki so že stali pripravljeni, da nas peljejo na frontno črto v boje. Dvakrat, trikrat so me ustavili oficirji SS, pa sem jih prepričal, da gre za važno stvar. Takrat sem res izkušal, kaj pomeni pogovor: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal.

In potem?

Bežal sem. Pri kmetih sem si izprosil civilno opravo in jo peš mahnil domov. Povsod mi je pomagalo znanje jezika. Brž ko sem odprl usta, so vsi vedeli, da nisem Nemec. Cel mesec in pol sem hodil od vasi do vasi vse do naših krajev. Povsod, kjer sem naletel na kontrole, so me spustili, da sem lahko šel naprej.

S katerimi zavezniki ste se srečali?

Zavezniki me sploh niso zajeli. Uspel sem priti na Goriško k svojim sorodnikom. Bival sem v Volčji Dragi. Tam pa so bili Američani, ki so takoj uvedli organizirano civilno življenje s šolami, tudi slovenskimi, in uradi. In so spet ugotovili, da sem jim uporaben, saj sem znal italijansko, nemško in francosko. Takoj sem dobil službo. Vozil sem tudi kamion. K sreči sem imel še pri roki vozniško dovoljenje, ki sem ga bil napravil v Parizu. Še danes ga hranim.

In kje je bila ta čas žena?

Še vedno v Gradcu. Ob koncu vojne je bil Gradec bombardiran in zvedel sem, da je mesto pogorelo. Skrbelo me je. Dobil sem dovoljenje, da grem iskat družino. Iz Gradca so tedaj mnogi bežali, ker so ga zasedli Rusi. Nobene preskrbe ni bilo. Tja sem prispel z ameriškim kamionom. Mesto je bilo razrušeno. Bližal sem se hiši, kjer je bilo naše stanovanje in zagledal, da je bila tam pod našim oknom velika luknja in jama od bombe. Stanovanje je bilo zaprto. Rusi so izdali ukaz, da se stanovanja izpraznijo za njihove potrebe. Kasneje so se Rusi umaknili in so Gradec prevzeli v upravo Angleži.

Pa ste našli svojo ženo in otroke?

Najprej sem našel neko delo na veliki kmetiji zunaj mesta, da sem bil preskrbljen s hrano. Potem sem

prek neke grofice našel stike s partizanskim poveljstvom in dobil dovoljenje, da poiščem ženo in otroke. Našel sem jih. Ob bombardiranju so se zatekli v neko klet. Padla je bomba in živi so ostali samo štirje ljudje, med njimi moja žena in obe hčeri. Si morete misliti. Meni se je zdel to pravi čudež. To mi je krepilo vero.

Kasneje ste odšli v Argentino. Kako je prišlo do tega?

Američani so me poslali tja, pravzaprav vso mojo družino, in to na njihove stroške. Še 30 dolarjev so mi dali na roko za popotnico.

In kaj ste delali v Buenos Airesu?

Bil sem oskrbnik velike hiše, kjer je stanovalo veliko ljudi. V tej stavbi smo dobili tudi mi lepo stanovanje. Moji rojaki, begunci, so se morali sprva stiskati v skupnih prostorih, kjer je bilo v eni sobi tudi do 40 ljudi. Kakšno razkošje smo imeli mi. Res sem imel povsod srečo. To me kar malo preganja, ker tega nisem sam zaslužil. Bilo nam je darovano. Vendar se vse nekje plača. Ko premišlujem, kako betežno so končali Nemci v vojni, prezebli, ušivi, lačni, ranjeni, brez vsega, brez pomoči prepuščeni svojim mukam, se počutim silno zadolženega. Komu naj se zahvalim? Samo Bogu.

In kako dolgo ste bili v Argentini?

Sedemnajst let. Leta 1965 smo se vrnili v Evropo. Žena si je želela biti bliže svojemu kraju in sorodnikom. Zato smo se odločili za vrnitev in našli svoje novo bivališče tukaj v Nemčiji, v Münchnu.

Pa ste spet zadovoljni, kajne?

Preveč dobro mi gre. In ne vem, koliko časa bo še trajalo. Lahko se že jutri vse spremeni. Te dni sem padel v dvigalu in so mi sosedge pomagali, da sem se pobral. Ne bom več mogel sam ven. Tako vendar vse enkrat mine, ne vem pa, kdaj bo zame. Z menoj je hčerka, ki lepo skrbi zame. Žena pa je umrla že pred leti. 72 let sva bila poročena.

Imate še veliko prijateljev?

Da, g. Bečan prihaja na obisk, oglasili so se že pred leti tukaj tudi italijanski duhovniki. Prijazni možje. Povabili so me, naj postanem član njihove župnije. Zakaj pa ne, sem dejal. Ko sem dopolnil sto let, so želeli napraviti o meni poročilo v svojem listu. Rekel sem jim,

Stoletnik za enkrat še ne rabi očal za branje.

da lahko, če bodo spoštovali in zapisali tako, kot bom povedal. In povedal sem jim, da sem Slovenec, tržaški Slovenec, ki ima italijansko državljanstvo. Pa so tako tudi zapisali. To mi je všeč, da spoštujejo človeka, kakor je.

Kaj se Vam zdi pomembno, kar ste izkusili in spoznali v svojem dolgem življenju?

Spoštuj samega sebe, da bodo drugi tebe spoštovali. Moram reči, da sem vedno cenil svoje poreklo in svoj jezik in to tudi povedal in pričakoval od drugih. Moja žena je bila Tirolka, ponosna na svoje poreklo, pa se je toliko naučila slovensko, da se je lahko sporazumela med Slovenci. Moji sorodniki v Trstu pa niso svojih otrok naučili niti besedice slovensko, samo italijansko znajo. To me boli. In drugo, kar bi rad povedal, je to, da mora biti človek sam prizadeven, če hoče, da bo Bog blagoslavljal njegovo delo. Ne bo vsak imel toliko sreče, kot sem jo imel jaz, bo pa vedno čutil, da ga Bog spremlja in podpira. Jaz vem, da moram biti hvaležen za vse.

pripravil pj

Olje

Značilna za vegetacijo v sredozemskem prostoru in posebno v Palestini je oljka, žilavo drevo, ki lahko vzdrži tudi več stoletij. Nikoli veneči listi kažejo na gornji strani nežno zeleno barvo, na spodnji strani pa so srebrnkasti: pri opazovanju oljčne vejice nam pride na misel pesniško navdahnjena beseda »zelenilo srebrnega luninega leska«.

Kratko, debelo deblo se v starosti razkolje. Drevo se pomlaja s številnimi koreninskimi poganjki in daje vsako drugo leto bogat sad. Zelenkasto-črne sadeže z drevesa stepejo ali stresejo in s koščicami vred zmečkajo s težkimi kamnitimi valji in nato stisnejo.

Sv. Avguštin je nadloge krščanskega življenja primerjal s stiskalnico za olje: iz trpljenja resničnega kristjana se stiska dobro olje in teče v vrč večnega življenja. Uporaba olja je bila od nekdaj mnogovrstna. Olje je lajšalo bolečine, zdravilo rane, krepilo utrujene ude, hladilo kožo, dajalo atletom gibčnost za tekmovanje in rabilo kot »olje veselja« za maziljenje pri praznikih in obedah. Bilo je tudi gorivo za svetilke: spomnimo se svetopisemske prilike o pametnih in nespametnih devicah in mnogih oljnih svetilk, ki so jih našli v katakombah. Poganske religije so pripisovale olju božjo moč in z njim mazilile kralje, duhovnike, novorojenčke in mrličke. Venci iz vej divje oljke so bili okras za zmagovalce olimpijskih iger.

Prva Mojzesova knjiga (Geneza) poroča, da je Noe iz barke spustil goloba, ki se je vrnil z oljno vejico v kljuno. Tako je Noe spoznal, da je zemlja po vesoljnem potopu zopet primerna za bivanje. V tej zvezi je oljna vejica simbol miru med človekom in Bogom, med človekom in svetom. In tako simbol odgovornega ravnanja z naravo, ki je božje delo.

V stari zavezi so duhovnike, kralje in preroke pa tudi bogočastne predmete mazilili z oljem. In človeka, ki je bil pravičen pred Bogom, so prav tako kot vse ljudstvo primerjali z »bujno oljko lepe oblike«.

Kristjani so že zelo zgodaj pod vplivom judovstva in poganstva prevzeli maziljenje z oljem kot znamenje za

podelitev božjega zveličanja. Tako so bila in so maziljenja v začetku katehumenata (čas priprave na krst) in pri krščevanju, pri birmi, duhovniškem in škofovskem posvečenju in kot bolniško maziljenje. Tudi cerkve, oltarje in druge svete predmete mazilijo. Pri krstu in birmi na čelo ali teme maziljeni kristjan prejme delež pri kraljevskem in preroškem Kristusovem duhovniškem dostojanstvu. Vonj olja je znamenje in naloga, naj bi kristjan s svojim življenjem v svetu razširjal prijeten božji vonj.

Olje katehumenov, bolniško olje in krizmo posveti škof v velikem tednu pri slovesnem bogoslužju ob udeležbi kolikor mogoče vseh duhovnikov. Tako se napolni studenec olja v škofiji za eno leto.

Simbolno govorico olja bo razumel bolje v njeni globini, kdor je imel priložnost eno uro - morda v opoldanski svetlobi - prebiti v tihoti v kakšnem oljčnem gaju. Recimo na gričih ob naši obali, v Dalmaciji ali mediteranskih deželah ali celo na Oljski gori nasproti Jeruzalemu. Taka ura ponudi blagoslovljeni čas razmisleka o lastnem krstu in birmi, da se kristjan globlje zave moči teh zakramentov.

Znamenja božjega kraljestva

103. Kaj uči evangelij o skrivnostih Jezusovega rojstva in otroštva?

O božiču se veličastvo nebes razodeva v slabotnosti otroka; Jezusovo obrezovanje je znamenje njegove pripadnosti izraelskemu ljudstvu in predpoda našega krsta; Gospodovo razglašenje razodeva Jezusa kot Izraelovega Kralja-Mesija vsem narodom; ob njegovem darovanju v templju se s Simeonom in Ano celotno Izraelovo pričakovanje sreča s svojim Odrešenikom; beg v Egipt in pokol nedolžnih otrok naznanjata, da bo vse Kristusovo življenje v znamenju preganjanja; njegova vrnitev iz Egipta spominja na izhod /iz Egipta/ in predstavlja Jezusa kot novega Mojzesa: on je pravi in dokončni osvoboditelj.

104. Kakšen pouk nam daje Jezusovo skrito življenje v Nazaretu?

V času skritega življenja v Nazaretu ostaja Jezus v molku običajnega življenja. Tako nam omogoča zedinjati se z njim v svetosti vsakdanjega življenja, stkane ga z molitvijo, preprostostjo, delom, družinsko ljubeznijo. Njegova podreditev Mariji in krušnemu očetu Jožefu je podoba njegove sinovske pokorščine Očetu. Marija in Jožef v veri sprejemata Jezusovo skrivnost, čeprav je ne razumeta vedno.

105. Zakaj Jezus sprejme od Janeza »krst pokore in odpuščanje grehov« (Lk 3,3)?

Zato, da začne svoje javno življenje in vnaprej sprejme krst svoje smrti: tako sprejme svojo uvrstitev med grešnike, čeprav je brez greha. On je »Božje jagnje, ki odjemlje greh sveta« (Jn 1,29). Oče ga razglasi za svojega »ljubljenega Sina« (Mt 3,17) in Sveti Duh se spuсти nanj. Jezusov krst je predpoda našega krsta.

106. Kaj razodevajo Jezusove skušnjave v puščavi?

Jezusove skušnjave v puščavi so ponovitev skušnjav Adama v raj in Izraela v puščavi. Satan skuša Jezusa v njegovi pokorščini poslanstvu, ki mu ga je zaupal Oče. Kristus, novi Adam, vzdrži, in njegova zmaga naznanja zmago njegovega trpljenja, najvišjo pokorščino

njegove sinovske ljubezni. Cerkev se pridružuje tej skrivnosti zlasti v bogoslužnem času posta.

107. Kdo je povabljen v božje kraljestvo, ki ga Jezus oznanja in uresničuje?

Jezus vabi v božje kraljestvo vse ljudi. Tudi najhujši grešnik je poklican, da se spreobrne in sprejme brezmejno Očetovo usmiljenje. Božje kraljestvo že tu na zemlji pripada tistim, ki ga sprejmejo s ponižnim srcem. Njim so razodete njegove skrivnosti.

108. Zakaj Jezus razodeva kraljestvo z znamenji in čudeži?

Jezus spremlja svojo besedo z znamenji in čudeži, da bi potrdil, da je kraljestvo navzoče v njem, Mesiju. Čeprav ozdravlja nekatere osebe, ni prišel zato, da bi odpravil vse zlo tu na zemlji, pač pa da bi nas osvobodil zlasti suženjstva greha. Izganjanje hudobnih duhov naznanja, da bo njegov križ zmagovit nad »vladarjem tega sveta« (Jn 12,31).

109. Kakšno oblast podeljuje Jezus svojim apostolom v božjem kraljestvu?

Jezus izbere dvanajstere, prihodnje priče svojega vstajenja, ter jim da delež pri svojem poslanstvu in pri svoji oblasti, da učijo, odvezujejo grehov, gradijo in vodijo Cerkev. V tem zboru Peter prejme »ključe nebeškega kraljestva« (Mt 16,19) in zavzema prvo mesto s poslanstvom, da varuje vero vsake oslabilte in da v veri utrjuje svoje brate.

110. Kakšen pomen ima spremenitev?

V spremenitvi se prikaže predvsem Trojica: »Oče v glasu, Sin v človeku, Duh v svetlem oblaku« (sveti Tomaž Akvinski). Jezus, ki se z Mojzesom in Elijem pogovarja o svojem »odhodu« (Lk 9,31), pokaže, da gre njegovo veličastvo prek križa, in daje predokus svojega vstajenja in svojega veličastnega prihoda, »ko bo preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobnega svojemu poveličanemu telesu« (Flp 3,21).

»Ti si se spremenil na gori in tvoji učenci so, kolikor so bili sposobni, zrlji tvojo slavo, Kristus Bog; tako naj bi, ko so te videli križanega, razumeli, da je bilo tvoje trpljenje prostovoljno, in naj bi svetu oznanjevali, da si ti v resnici odsevanje Očeta«

bizantinska liturgija.

Razlike

Zdravo, Petra! Pred kakšnim letom sem spoznala fanta, ki ni doma iz Slovenije. V začetku sva bila dobra prijatelja, potem sem počasi spoznala, da mi pomeni zelo veliko. Vendar je on tukaj le zaradi študija in slabih razmer doma in se bo kmalu vrnil. Dal mi je vedeti, da bi si želel resnejše zveze, jaz pa oklevam, ker se bojim, da je razlika v načinu razmišljanja in življenja med nama prevelika ... Kaj meniš o takih razlikah v paru?

Gordana

Draga Gordana! Mogoče bi lahko gledali na dejavnike, ki vplivajo na trdnost in trajnost zveze, z dveh vidikov. Prvi vidik, ki prihaja mnogo bolj do izraza na začetku prijateljstva, je medsebojna »všečnost« (kamor spada lahko tudi zaljubljenost ...). Dobre lastnosti, ki jih drug pri drugem cenita, občudujeta, medsebojna privlačnost ... postanejo razlogi za to, da sta z veseljem skupaj in da lahko odkrivata svet drug drugega. Toda vsaj enako veliko, če že ne večjo težo daje uspešnosti skupne poti vajina skupna usmerjenost: kaj si želite od življenja, najprej vsak zase, kaj vaju družijo in kaj drug od drugega pričakujeta. Skupno življenje zahteva nenehno medsebojno prilagajanje, upoštevanje želja in potreb drugega ... Razlike v kulturnem okolju poleg tega bistveno vplivajo na predstave o tem, kaj pomeni živeti skupaj, imeti družino, kakšna je vloga moškega, ženske, matere, očeta, kako se vzgajajo otroci.

Skupni cilji in osnovne vrednote vama lahko pomagajo preseči te neizogibne konflikte. Če se lahko o vsem jasno pogovorita že sedaj in prepoznata skupne smerice, te to lahko opogumi v odločitvi v pravo smer. Vendar vpliva na uspešnost zveze tudi vajin značaj. Ali tebe (ali njega) preveč drugačnosti spravlja iz tira, ali se lahko znajdete v okolju, ki zahteva prilagajanje, koliko in na kakšen način sta navezana na svojo kulturo, način življenja, ki sta ga prejela v svojem domu. Če eden izmed vaju ljubi izzive, če skoraj potrebuje zahtevnost drugega in če imata ob tem jasne skupne cilje, vama vse to lahko pomaga preseči razlike. Vse te elemente pa je težko preverjati vnaprej, ker se ti mnoge stvari lahko zdijo tako samoumevne, da sploh ne prepoznaš, da so tudi drugačne »rešitve«, drugi načini. Zato je pomembno, da najdeti možnosti za skupne dejavnosti, da čim bolj izkoristita čas, ko se lahko spoznavata, in vidita, koliko se vajine želje in načini odzivanja ujamejo ali prekrivajo. Spoznavata se tudi v po-

govoru, še mnogo bolj in učinkoviteje pa prek skupnega premagovanja težav, v skupnih izkušnjah ob različnih dogodkih. Pomembno je, da prek konkretnih dogodkov spoznata, kako sta lahko skupaj tudi z drugimi, ali lahko delita prijateljstva, konjičke, ali lahko sprejemata različnost drugega, tudi v družbi, ne le ko sta sama.

Ljubezen med vama je lahko ta trenutek resnična oziroma pristna, vendar imata še vedno možnost, da se na podlagi izkušenj odločita, ali vama je mogoče ta odnos graditi naprej. Lahko spoznata, da je različnost vzgoje, načinov, pričakovanj pretežka in zahteva preveč prilagajanja ali enega izmed vaju sili v nekaj, česar si ne želi. Ali nasprotno, spoznavata, da je ta različnost za vaju resnično večji vir bogastva, ki si ga lahko podarjata. Lep pozdrav!

Petra

Sv. Areh na Pohorju

Podružnična cerkev: Župnijski urad Sv. Martin na Pohorju, 2315 Šmartno na Pohorju 11. Dostop z avtom do cerkve. Glavni shodi: binkoštni ponedeljek, sv. Anton Padovanski (13. junij), »areška« nedelja (po godu sv. Henrika, 15. julija), nedelja po sv. Lovrencu (10. avgust), nedelja po sv. Roku (16. avgust).

Vsak obisk slovenskih cerkva je šola o vernosti naših prednikov. Med zgovornimi znamenji le-te so še posebej svetniki in svetnice, upodobljeni na freskah, altarnih slikah in kipih. Pred podobe nebeških zavetnikov ali priprošnjikov v različnih stiskah so se zatekali v različnih potrebah. Nekateri svetniki so bili bolj »cenjeni«, drugi pa so sčasoma, tudi zato, ker so postali »moderni« novi priprošnjiki v sili, zatonili v pozabo. Med onimi, ki danes nimajo več take veljave kakor v preteklosti, je tudi rimsko-nemški cesar sv. Henrik. Na Slovenskem ima štiri cerkve. Med najbolj znanimi in priljubljenimi je njegova božja pot na Pohorju. Ljudska govornica je Henrikovo ime na Pohorju poenostavila v Areha. V teh krajih so namreč imeli velik vpliv, zaradi posestev in župnij, ki so jim pripadale, šentpavelski benediktinci s Koroškega. Ti menihi so v obdobju protireformacije na svojem ozemlju zelo širili češčenje sv. Henrika, ker se je odlikoval po globoki vdanosti in zvestobi Cerкви.

K svetemu Arehu na Pohorju pridemo z različnih strani. Po poti, ki pelje iz Hoč pri Mariboru, se dandanes bolj hitro (tudi po zaslugi avtov), kakor romarji nekoč, povzpnejo k cerkvi, ki stoji na nadmorski višini 1249 metrov. Sredi pohorskega zelenja, sveže narave in miru, ki je tukaj skoraj otipljiv, je pravo presenečenje mogočna cerkvena stavba. Legenda pripoveduje o hudobnem rogaškem graščaku Henriku, ki si je lastil ozemlje šentlovrenških puščavnikov in pravico nad njihovimi podložniki. Ti so imeli na meji med njihovo zemljo in njegovim gospostvom kapelico. Kljub posredovanju lastne sestre grofice Zofije ni nehal posegati v njihovo zemljo, ampak je zato še sestro nagnal z doma. Zofija je postala redovnica in je ustanovila samo-

stan v Studenicah. Surovega graščaka pa je doletela pravična kazen: postal je gobav. Vsi so ga zapustili. Vražar mu napove, da ga lahko ozdravi le dekle, ki bo zanj darovala srčno kri. Henrik gre po pomoč k sestri. Sredi najhujše zime skupaj poromata k šentlovrenški kapelici. Toda na naporni poti skozi zasnežene pohorske gozdove ju napadejo volkovi in smrtno ranijo Zofijo. Mrtvo prinese do šentlovrenške kapelice. Tam spozna, da je ozdravel. O gobah ni več sledu. Henrik spolni obljubo, ki jo je dal umirajoči sestri, pokoplje jo pri kapelici ter naslednjo pomlad na njenem grobu začne zidati mogočno svetišče. Ko ga po treh letih dokončajo, se Henrik mrtev zgrudi na sestrin grob. Pokopali so ga zraven nje. Še zdaj romajo verni na njegov grob sredi cerkve in prosijo pomoči ob čudežnem studentu. Zgodovina pravi, da je prva cerkvica na Arehu stala že konec 15. stoletja. Prvič se omenja leta 1545. To cerkev so med 1650 in 1659 povečali in jo povezali s samostojno stoječim zvonikom, ki je bil zgrajen okrog leta 1600. »Legendarna« kapelica sv. Lovrenca je bila v 18. stoletju barokizirana in se danes dotika zakristije. Največja zanimivost cerkve je grob sv. Henrika. To je reliefna plošča, ki kaže ležečega vojvodo s krono na glavi, oblečenega v tesno prilegajočo se obleko, z mečem v roki. Relief izhaja iz začetka 13. stoletja in predstavlja štajerskega vojvodo Otokarja IV. Traungavskega. Ploščo so sem prinesli iz grobne kapele iz žičke kartuzije po letu 1756, da je prevzela nalogo Henrikovega groba. Med sedanjo cerkveno opremo sta vredna pozornosti glavni oltar, delo Jožefa Strauba (ok. 1750), in stranski oltar sv. Ane, ki je nastal leta 1695 v delavnici rezbarja Reissa.

Boj za maj

Maj je bil nek poseben mesec že v najzgodnejšem otroštvu. Pomlad si je dokončno opomogla, življenje se je začelo prevešati v poletje, ki so ga najavljale koncem meseca že prve češnje. Potem so bile po cerkvah šmarnice, v šoli pa majski izlet. Junij je bil zaradi vročine včasih že neprijeten, zlasti zadnje šolske dni.

Prvomajski prazniki v samostojni Sloveniji vedno najavljajo mesec, ko se politični razkol med Slovenci znova razpne.

Spomin na ustanovitev OF, prvi maj, obletnica Titove smrti, dan zmage, 25. maj - Titov rojstni dan, vse to in še marsikaj ideološki in politični pripadniki starih političnih sil, tudi med katoličani jih ne manjka, izrabljajo, da opozorijo, da so še vedno živi in da še vedno nimajo drugega programa, kot je širjenja ideološkega sovraštva med ljudmi. Pri tem izrabljajo tudi človeško slabost, ki se vedno spominja naklonjeno in nekritično dogodkov iz malo oddaljene preteklosti in seveda mladosti, v najlepši luči. Človek enostavno ne more verjeti, kako nekateri »borci« razlagajo mladim, kako je bilo nekoč lepo, kako je bilo vsega dovolj ... Očitne laži nimajo kratkih nog, ampak dolgo senco, ki mladim zakriva realnost. O tem, kako ni bilo gradbenega materiala, določenih navadnih prehrabnih izdelkov, zelenjave, pralnega praška, kave, bencina - o tem, da ni bilo temeljnih političnih pravic, da nisi mogel v inozemstvo, da je že na deset hiš ali manj prišel en udbovec, ki je javljal naprej neumnosti in laži, o tem nočejo slišati. Samo da nekdo obrekuje, »šimfa« ... takoj so ob njem in kar tekmujejo, kdo bo dodal več neumnosti in laži. Tudi številni verniki! Ker so neumni? Ne, lahkomišelniki, radi bi tistemu ustregli, hkrati pa podlegajo svoji neskončni »fovšiji« do tistih, ki imajo več ali pa so uspešnejši. Število pritožb zaradi korupcije se je letos v državi menda povečalo za petkrat! Ker je ta vlada slabša od prejšnje? Ne! Prejšnja je padala iz ene afere v drugo. Ker gre sedanjí v tem pogledu bolje in

afer skoraj ni, je to navdse primerno za govorjenje: »Ko bi vi vedeli?« Ljudje ne vprašajo kaj in kako, ampak že mislijo, da je neka silna skrivnost tako dokazana. Ne vprašajo se niti kakšna!

Nedavno je bil objavljen podatek, da si okoli petine slovenskih družin ne more privoščiti le-

tnega dopusta na morju, hkrati pa le 2 % ne more kupiti avtomobila. Da številni preprosti Slovenci ne znajo skromno prebiti dopusta, je dejstvo! Prepričani so, da je zvečer obvezno iti družinsko v gostilno in po možnosti še na večerjo. Tega si mnogi, ki nimamo najnižjih plač, ne moremo privoščiti.

Neko zaskrbljujočo družbeno patologijo kaže tudi slovenski odnos do Tita. Kmalu bo poteklo četrto stoletje od njegove smrti, ljudje pa se še vedno obnašajo, kot da vlada, kot da bo znova zarohnel z govorniškega odra. Ne razumem, kaj se dogaja s Slovenci. Če bi nosil odgovornost samo za eno smrt, bi moral na smetišče zgodovine, toda kriv je za stotisoče! Ko vidim napise »Naš Tito«, imam občutek, kot bi nekdo vpil: »Živela smrt!«

Očitne laži nimajo kratkih nog, ampak dolgo senco, ki mladim zakriva realnost.

Glede na velike stroške, ki jih povzroča Titov kult, je jasno, da je za njim dobro organizirana organizacija, ki nima težav ne s fanatiki ne s financami. Stari »kameradschaft« deluje brezhibno. Razumem starejše ljudi, zlasti tiste, ki so bili na oblasti, da malikujejo svojo preteklost. Toda v zgoraj opisanih primerih ne gre več za njihove privatne občutke, ampak za nevarno igro z ljudmi. Če bi v slovenski družbi vladale prave vrednote, to ne bi moglo uspevati. Ker pa gre za družbo, kjer vlada karkolizem, ki zlasti povsem iracionalne poglede kuje v nebo ... potem je čas za alarm!

K sreči je maj samo en mesec v letu!

Stane Granda

30-LETNICA SMRTI

Pisatelj Karel Mauser

Karel Mauser v taborišču Spittal - eden redkih prvih posnetkov v barvni tehniki

Letos je minilo trideset let od smrti slovenskega pisatelja Karla Mauserja. Umrl je namreč 21. januarja 1977 v Clevelandu. Takrat je poznavalec njegovega dela pisatelj in literarni kritik dr. Tine Debeljak v Svobodni Sloveniji zapisal: »Umrl je pisatelj in pesnik, varuh slovenske tradicije, narodne in verske, prosvetni delavec in organizator, glasnik emigrantske usode in miselnosti ter umetnik.«

Glede na to, da spada v plejado umetnikov, ki so večinoma ustvarjali v izseljenstvu, je primerno, da se ga spomnimo tudi v Naši luči. Karel Mauser ni bil navaden izseljenec. Ni bil begunec. Bil je eden redkih, ki je bil po vojni iz domovine izgnan. Seveda tudi ostali niso šli prostovoljno, saj vemo, da je bila za njihovim umikom neizprosna nuja, da si ohranijo življenje ter da idejo svobodne družbe ohranjajo za nove čase. Karel Mauser je po spletu okoliščin ostal v Sloveniji, vendar je bila koncem leta 1945 vsa njegova družina iz-

gnana, češ da so kočevski Nemci. Skozi življenje se je prebijal kot težak, in sicer do leta 1950 v koroškem begunskem taborišču Spittal, potem pa v Združenih državah Amerike, v Clevelandu. Ob napor-nem delavniku je še literarno ustvarjal in spodbujal kulturno življenje med rojaki na tujem. Umrl je izčrpan, leto dni po upokojitvi, še ne star šestdeset let. Med njegovimi najbolj znanimi romani so: Ljudje pod bičem, Kaplan Klemen, Rotija, Ura s kukavico itd. Vsa njegova dela so bila v domovini vse do osamosvojitve prepovedana.

Karel Mauser se je rodil na Bledu l. 1918. Ker je bil oče orožnik, se je družina veliko selila iz kraja v kraj. Največ časa je prebil v Podbrezjah, ki so mu zelo prirasle k srcu in so krajevni okvir mnogim njegovim literarnim delom. Tudi Podbrezje ga sprejemajo za svojega. Tako je bila letos na dan smrti, 21. januarja, v Podbrezjah priložnostna slovesnost z razstavo nekaterih njegovih del in njegovega kipa. Slovesen dogodek z odkritjem njegovega obeležja na dan slovenske državnosti pa pripravljamo skupaj s podbreškimi kulturnimi društvom in župnijo.

Lenart Rihar

Dragi rojaki!

Letos obhajamo tridesetletnico smrti pisatelja Karla Mauserja. Temu zamolčanemu slovenskemu ustvarjalcu, ki je večino svojih del ustvaril kot izseljenec, se želi Rafaelova družba skupaj z župnijo Podbrezje pokloniti s spominsko prireditvijo, ki bo na dan državnosti, v ponedeljek, 25. junija, v Podbrezjah.

Slovesnost bomo začeli ob 10h s sveto mašo, nato bo sledil kulturni program z odkritjem Mauserjevega spomenika.

Prisrčno vas vabimo, da se slovesnosti udeležite, če boste v tem času na obisku v Sloveniji!

*Rafaelova družba
in župnija Podbrezje*

Na kratko ...

V uradu predsednika republike so potrdili, da Janez Drnovšek ne bo kandidiral na jesenskih predsedniških volitvah.

*

Državni svet je podprl pobudo svetnika Marjana Maučeca za spremembo zakona o državljanstvu. Predlog novele bo tako poslal državnemu zboru v obravnavo in sprejetje po skrajšanem postopku. V skladu s pobudo bi potomcem slovenskih staršev, ki so bili leta 1991 starejši od 25 let, omogočili prigrasitev slovenskega državljanstva še do dopolnjenega 45. leta starosti, medtem ko bi za ostale še naprej ostala sedanja starostna meja 36 let.

*

Evropska komisija je v Bruslju predstavila sporočilo o uvedbi evra v Sloveniji. V njej poudarja, da je bila uvedba v Sloveniji uspešna, v določenih pogledih celo boljša kot leta 2002 v drugih članicah.

Sporočilo, ki ga je komisija sprejela štiri mesece po uvedbi evra v Sloveniji, kaže, da je inflacija na splošno ostala stabilna, kljub temu da so se cene nekaterega blaga in storitev povišale. Inflacija je v prvih štirih mesecih znašala 1,3 odstotka, v istem obdobju lani pa 1,5 odstotka, je poudarila komisija. Pristop velikega poka, ko se nepreklicno fiksira menjalni tečaj, istočasno pa se uvedejo evrski bankovci in kovanci, je smiseln, je ocenila komisija. Dvotedensko obdobje dvojnega obtoka, za katerega se je odločila Slovenija, zadostuje, če je prehod na novo valuto dobro in pravočasno pripravljen.

*

Šturmova skupina za oceno dela Sove (Slovenska varnostno-obveščevalna služba), ki jo je vlada ustano-

vila prvega februarja, je predstavila prvo vmesno poročilo. Ugotovili so, da se že osem let krši 55. člen zakona o Sovi, ki se nanaša na predajo gradiva Arhivu Slovenije. Obveščevalna služba bi morala arhivu že leta 2000 predati vse gradivo, nastalo pred 17. majem 1990, vendar ga ni. Večinoma je bil predložen le del dokumentacije do sredine sedemdesetih, za zadnjih petnajst let prejšnjega režima pa so ga zadržali.

*

V Slovenski vojski vlada kadrovska kriza. Lani jo je zapustilo 485 pripadnikov, letos že 145. Med njimi je bilo 21 častnikov, 15 podčastnikov, 97 vojakov ... Zdaj je zaposlenih 7267, kar je premalo: do konca leta bi jih po kadrovskem načrtu moralo biti 7750. Letos jim je uspelo zaposliti le 94 ljudi. Razmere naj bi se uredile z novim zakonom o službi v Slovenski vojski. Predlog zakona med drugim ureja delovanje vojaške organizacije, plače in napredovanje uslužbencev ter še pomoč pri prehodu v civilne poklice po prenehanju vojaške službe, kar je po 45. letu starosti.

Iz komentarja ...

Robert Petkovšek v Družini

Evropa ima krščanske korenine. Totalitaristični sistemi, ki so v prejšnjem stoletju brezobzirno sejali smrt, so se navdihovali v materializmu in poganstvu, zato je bilo krščanstvo zanje največji »trn v peti«. Ko pa so se Monnet, Schuman, De Gaspari, Spaak in Adenauer na ruševinah, ki jih je povzročil nihilizem, združili okoli ideje o novi Evropi, je to zanje pomenilo vrnitev k vrednotam, ki so po izvoru krščanske. Sedanji predsednik Evropske komisije jasno pove: »Večina ustanovnih očetov evropske skupnosti je imela krščansko-demo-

Neučakani gledalci na materinskem dnevu v Münchnu.

kratsko ozadje. Na začetku skupne Evrope so temeljne krščansko-demokratske vrednote: posameznik s svojimi temeljnimi pravicami v središču; socialno tržno gospodarstvo v službi človeka; uvajanje parlamentarne in lokalne demokracije; subsidiarnost; odvrnitev od nacionalizma in tvoren dialog z vsemi političnimi močmi.« Eden od njih, Belgijec Spaak, pa je zase dejal: »To pravim kot človek, ki ni katoličan, celo veren ni: ne morem ne priznati dejstva, da je zahodna civilizacija nastala malo pred Jezusom Kristusom v Grčiji, da jo je Kristusovo učenje utrdilo in da temelji na nečem bistvenem, kar ima samo po sebi brezštevne posledice: krščanska civilizacija je bila narejena po meri človeka; temelji na bistveni ideji o spoštovanju človeške osebe.« Nič manj jedrnat ni Schuman: »Demokracija dolguje svoj obstoj krščanstvu. Demokracija je evangeljske narave. Je krščanska ali pa je ne bo.« Podobno vidi tudi Habermas, na katerega se sklicuje sodobna liberalna misel, v krščanstvu izvor temeljnih idej sodobne civilizacije, kot so odgovornost, avtonomija, individualnost, občestvo idr.

Med prednostne naloge v času predsedovanja je Slovenija postavila kulturni dialog, pri katerem bi lahko sodelovala tudi Cerkev, ki ima pri nas najdaljšo kulturno izkušnjo. Slovenski misijonarji, duhovniki in laiki po svetu so ustvarili vrhunske oblike kulturnega dialoga; v dobrem desetletju je postavila na noge uspešen šolski in vzgojni sistem; ima mnoge kulturne delavce in analitike sodobne kulture. Zdi pa se, da država njene ga kulturnega in duhovnega bogastva ne zna uporabiti ter jo povabiti k sodelovanju, da bi to bogastvo ponudila Evropi.

Bernard Nežmah v Mladini

Fantomi iz preteklosti se znova in znova vračajo. Vendar niti ne v podobi ljubljanskega mestnega sveta, ki je za častnega meščana razglasil bivšega predsednika Milana Kučana. To je poštena kupčija: Kučan je pred volitvami podprl Jankoviča, svetniki slednjega pa se mu zahvalijo s prestižnim nazivom. Navsezadnje so tudi premieru Janši na obisku Grčije polaskali z podelitvijo naziva častnega meščana Aten. Vzorci partijske mentalitete so na novo vzniknili v Malkovcu na Dolenjskem, kjer so partizani slavili 65-letnico ustanovitve prvega dolenskega partizanskega bataljona. Slavnostni govornik na prireditvi je bil nekdanji partijski šef

Blagoslov velikonočnih dobrot v Merlebachu

in državni predsednik Milan Kučan, ki pa borcev in publiko ni pripovedoval le o junaške uporu zoper okupatorje, temveč je govor preusmeril predvsem v kritiko aktualne vlade. Perfidna zloraba proslave! Kaj ima NOB z vprašanjem, ali naj slovenske člane mednarodnih sodišč imenuje Drnovšek ali Janševa vlada? Konec koncev je prav partijska vladavina, ki jo je prinesla zmaga Titovih partizanov, vzpostavila nedemokratski režim, v katerem je vse funkcionarje nastavljala ena sama politična sila - komunistična partija. Sicer pa, če gospod Kučan na srečanju Foruma 21 nasprotuje politiki vlade, je legitimna oblika političnega boja, ko pa zlorablja srečanja starih partizanov, se spet vrača k metodam jugokomunizma.

Janez Markeš v Magu

Slovenska politična pokrajina se kaže kot kolonialna plantaža, na kateri vlada zakon kolobarjenja ... Ljudje v Sloveniji v javnomnenjskih anketah nakazujejo, da se nočejo več udinjati logiki, da je politika vse in da je vse politika. Ne strinjajo se več, da so politiki bogovi, ki jim je treba streči, ki imajo vedno prav, tudi če se motijo, in se jim ne sme ugovarjati. Ne strinjajo se s tem, da se je v politiki že vse zgodilo, zato tudi ni mogoče nič več storiti. Politiki, ki se zdijo sami sebi namen in utelešenje popolnosti, so jim odvrtni. Ugotovili so, da so bile velike zgodovinske (in državniške) teme mnogim politikom samo krinka za njihovo voljo do moči in oblasti.

Berlin. Družini Seličanec in Brodar sta za veliko noč pripravili zajtrk.

Konec šolskega leta 2005/2006 je bilo v srednješolske izobraževalne programe vpisanih 97.885 dijakov in 17.245 odraslih, od tega je bilo 39,2 odstotka dijakov vpisanih v splošne in strokovne gimnazije. Delež gimnazijcev se vsako leto povečuje, medtem ko vpis v nižje in srednje poklicne programe upada. Srednje šole za mladino imajo vidno vlogo tudi pri izobraževanju odraslih, saj ima več kot polovica srednjih šol za mladino v svoji sestavi tudi enoto za odrasle, ugotavlja republiški statistični urad.

Marijino svetišče na Sveti gori pri Novi Gorici praznuje letos dva pomembna jubileja: 290-letnico kronanja milostne podobe in 100-letnico razglasitve cerkve za baziliko. Kronanja se bodo spomnili v juniju, 100 let bazilike pa so s slovesno sveto mašo praznovali v nedeljo, 22. aprila.

Od 1. maja naprej so uradne ure upravnih enot, davčne in geodetske uprave, zavoda za zaposlovanje ter za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter centrov za socialno delo spremenjene. Po novem so uradi odprti tudi ob torkih do 15h, ob sredah do 18h in vsako prvo nepraznično soboto v mesecu. V Ljubljani so uradne ure vsak dan.

23-letni Belokranjec Tadej Brankovič je dosegel tudi svojo prvo profesionalno zmago v dresu Discovery Channela. V močni konkurenci je namreč dobil sedemdnevno dirko po ameriški zvezni državi Georgia.

V Sloveniji je bilo aktivnega prebivalstva v letu 2006 približno 60 odstotkov, delovno aktivnih, to so zapo-

sleni in samozaposleni, pa skoraj 56 odstotkov, je zapisano na spletnih straneh državnega statističnega urada. Povprečna starost zaposlenih v Sloveniji je 40 let, moški pa so za odtonek starejši od žensk. Delovna doba se v zadnjih letih podaljšuje, z njo pa tudi starost ob prvi upokojitvi; leta 1996 je bil upokojenec ob prejetju prve pokojnine star v povprečju 55 let in osem mesecev, leta 2006 pa že 58 let in 11 mesecev.

V letu 2006 je bilo sicer v Sloveniji nekaj manj kot 61.000 brezposelnih oseb, podatki pa kažejo, da število brezposelnih oseb upada, in sicer se je število brezposelnih leta 2006 glede na leto 1996 znižalo za skoraj šest odstotkov, kar Slovenijo v primerjavi z ostalimi evropskimi državami uvršča med države z nižjo stopnjo brezposelnosti. Leta 2005 smo tako zabeležili 6,5-odstotno stopnjo brezposelnosti v letu 2006 pa je bila najvišja med mladimi, starimi od 15 do 24 let, in je znašala 13,9 odstotkov.

Slovenija ima najmanjšo razliko med plačo moškega in ženske v EZ. Po podatkih o višini povprečne plače po spolu je ženska v povprečju zaslužila 93 odstotkov plače moškega. Ženska je tako leta 2004 v povprečju zaslužila skoraj 84 evrov manj kot moški. V primerjavi z ostalimi evropskimi državami je v Sloveniji razlika med plačo moškega in ženske najmanjša; podatki za povprečje 25 evropskih držav namreč kažejo, da ženske zaslužijo v povprečju 25 odstotkov manj od moških.

V Sloveniji se je število prebivalcev v zadnjem četrtletju minulega leta zmanjšalo za 1237. Konec leta 2006 je tako v Sloveniji živelo 2.010.377 prebivalcev. Števi-

Otroci vrtca in šole radi skupaj zapojejo v Slovenskem domu v Stuttgartu.

Nastopajoči pri kulturnem programu v Ulmu.

lo moških se je v lanskem zadnjem četrletju zmanjšalo, število žensk pa povečalo. V preteklem letu se je najbolj povečalo število tujcev s prijavljenim stalnim prebivališčem v Sloveniji, in sicer za več kot četrtno. Število tujcev z začasnim prebivališčem v Sloveniji je upadlo.

Telovadec Mitja Petkovšek je na drugem evropskem prvenstvu v športni gimnastiki v Amsterdamu na bradlji osvojil tretji naslov evropskega prvaka v karieri. Aljaž Pegan je osvojil končno drugo mesto na drogu in se tako veselil četrtega odličja z evropskih prvenstev.

V primerjavi s povprečnimi cenami v Evropski zvezi je blago v Sloveniji cenejše za 16 odstotkov, storitve pa za več kot 30 odstotkov. Raziskava evropskega statističnega urada Eurostat, izvedena v 37 državah, je pokazala, da so bili v letih 2004 in 2005 v Sloveniji najdražji poltrajni izdelki, kot so oblačila in obutev. Cene teh so na ravni takratnih 25 članic EZ. Druga sorazmerno najdražja skupina sta hrana in pijača, čeprav

Živa govorica lutk med rojaki v Münchnu.

so alkoholne pijače in tobak v Sloveniji 35 odstotkov cenejši od evropskega povprečja.

Ekološko kmetijstvo se v zadnjih letih pojavlja kot alternativa množični proizvodnji kmetijskih pridelkov. Število ekoloških kmetij počasi narašča tudi v Sloveniji. Konec leta 2006 je bilo v nadzor ekološke pridelave vključenih 1876 kmetij, kar predstavlja 2,4 odstotka vseh kmetij v Sloveniji (77.138). Ekološki kmetje so v letu 2006 obdelovali 26.830,62 hektarov obdelovalnih površin, kar je 5,5 odstotka vseh kmetijskih zemljišč v uporabi. Ponudba pridelkov iz ekoloških kmetij ne dohaja povpraševanja. Posledično je cena ekoloških živil od 20 do 40 odstotkov višja od konvencionalnih. Največ ekoloških kmetij je na področju Ljubljane z okolico in Celja, najmanj pa jih je na obali.

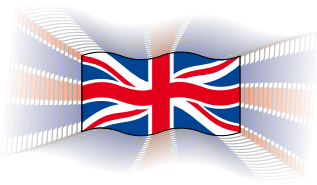
Dohodnina za leto 2006 je zdaj v rokah davčnih uradov in zavezanci se lahko v miru posvetijo dohodnini za leto 2007. Od 1. januarja 2007 velja novi dohodninski zakon, ki je uvedel trirazredno dohodninsko lestvico s stopnjami 16, 27 in 41 odstotkov. Zdaj veljavni zakon je odpravil olajšave za izdatke, zaradi katerih je bilo davčno osnovo mogoče znižati za dva odstotka zaradi izdatkov, ki jih je našteval zakon, in za štiri odstotke zaradi naložb v bivališča. Računov za zdravila, učbenike, medmrežje in druge izdatke vam zdaj zaradi dohodnine ni treba več zbirati.

Povprečna bruto plača je bila februarja lani 1157,58 evra in neto plača 742,18 evra. Februarja letos je bila povprečna bruto plača 1212,82 evra in neto plača 792,97 evra.

Rojaki iz Mannheima po maši narodov v Trierju.

A N G L I J A

LONDON

Veliki teden in veliko noč, praznik Gospodovega in našega vstajenja, smo tudi tokrat v naši skupnosti v Angliji lepo obhajali.

Naj posebno omenim blagoslov velikonočnih jedil na veliko soboto popoldan v kapeli Našega doma. Ta blagoslov je našim ljudem zares domač in pri srcu. Začnemo ga z uvodom, da nas pripravi na pomen obreda, ki je tipično slovenski (nekaj podobnega imajo samo še Ukrajinci vzhodnega obreda). Za uvodom sledi branje in poslušanje božje besede iz Svetega pisma stare ali nove zaveze ter evangelij. Po evangeliju je po navadi župnikov nagovor (homilija) in za prošnjami za vse potrebe sledi blagoslov nekaterih posameznih velikonočnih jedi in na koncu še blagoslov vseh skupaj. Pri blagoslovu se poleg blagoslovljene vode vedno uporablja tudi kadilo, ki da obredu poudarek slovesnosti vstajenjskega praznika. Po skupnem blagoslovu v kapeli doma so vsi navzoči povabljeni, da skupno zaužijejo velikonočni blagoslov: pirhe in šunko s hrenom, kruh in druge velikonočne dobrote.

Na veliko nedeljo je bila veliko-nočna maša v lepo okrašeni kapeli poljskega kluba v Rochdaleu za rojake iz Severne Anglije, ki sta jo darovala slovenska duhovnika,

župnika S. Cikanek iz Londona in Peter Kravos iz Leedsa. Navzoči rojaki so lepo peli naše vstajenjske pesmi pri tem, po vsej verjetnosti zadnjem velikonočnem bogoslužju v tem kraju. Po maši je bil tudi tukaj blagoslov velikonočnih dobrot, ki smo jih za tem skupaj zaužili v klubski dvorani.

Sredi meseca aprila (na belo nedeljo) smo se v Našem domu razveselili obiska slovenskega misijonarja iz Zambije, duhovnika mag. Janeza Mujdrice, ki se je vrnil s kratkega bivanja v Sloveniji, da bo tukaj na Otoku, v lepem obmorskem mestu Cliftonvilleu, izkoristil svoj »annum sabbaticum« za študijsko izpopolnjevanje na mednarodnem inštitutu Saint Anselm. Vpisal je »Personal Development Programme« in se v tem času že ves posveča svojemu študiju.

V večnost sta tokrat odšla kar dva naša rojaka iz Anglije: Franček Tivadar iz Doncastra in Stanko Vidic iz Keighleyja. Lansko leto smo v junijski številki Naše luči objavili osmrtnico njegove drage žene, pokojne Tončke (Zabavnik) Tivadar, ki je odšla v večnost na veliko sredo, 12. aprila 2006. Skoraj točno

leto za njo, na torek v velikonočni osmini, 10. aprila 2007, pa je Bog poklical k sebi tudi našega Frančka.

Franček Tivadar se je rodil leta 1921 v župniji Sv. Peter pri Mariboru (v kraju Malečnik). Imel je pet sester in enega brata - bil je iz družine sedmih otrok. V poznih najstniških letih se je odločil za kmetijsko šolo v Mariboru, ki so jo imenovali tudi »vinarska« šola. Kasneje je skozi vse svoje življenje nosil v sebi in s seboj svoje znanje o gojenju sadja in cvetlic ter izkušnje o kmetijskih pridelkih.

Med leti vojne si je utrdil polno prijateljskih vezi - nekateri njegovi stari prijatelji so bili tudi navzoči pri pogrebni maši in pogrebem obredu. Bil je zelo družaben človek, ki si je pridobil spoštovanje in ugled v slovenski skupnosti, katere člani so prišli v Združeno kraljevstvo kot tukajšnji priseljenci.

Proti koncu 40-tih je prispel v Doncaster, kjer je začel delati v premo-govnikih. Leta 1951 se je poročil s Tončko Zabavnikovo iz Trnovega (v Ljubljani) in nastanila sta se na Axholme Road v Doncastru. Tu sta bivala do konca svojega življenja in

Pokojni Franček Tivadar, tretji z leve

vzgjajala svoje tri otroke: hčerki Bredo in Doro ter sina Janeza. V začetku 60-tih mu je uspelo osvoboditi se rudniških rovov, ker je dobil delo pri BNS (British Nylon Spinners) in kasneje pri ICI vse do svoje upokojitve sredi 80-tih. Svojo družino in svojo skupnost je vedno dajal na prvo mesto v svojem mišljenju. Pred kratkim mi je pripovedoval, kako se še iz srednješolskih let spominja pridige svojega župnika, v kateri je ljudi bodril, naj ne zapuščajo svoje zemlje in naj ne hodijo delat v rudnike, ker je to najslabše delo na svetu. Hotel pa je povedati, da je on kot tujec v tej deželi in zaradi neznanja jezika prijel tudi za to delo, da je vzdrževal svojo ženo in družino.

Njegovo največje veselje je prav gotovo bilo negovanje svojega vrta, ki ga je vzdrževal na visoki stopnji kakovosti in lepote. To, kar je on počel, je bila prava umetnost in talentiranost. Vse svoje življenje je deloval pozitivno in je nežno ljubil svoje vnuke: Kristino in Andreja, Nikolo in Natašo ter Bena in Dominika, ki so vsi šli skozi univerzo.

Po pred letom preminuli dragi ženi Tončki si je v zadnjem času kar opomogel in si pridobil več moči. Rad je obiskoval prijatelje in družino. Mnogi ga bodo še dolgo zelo pogrešali.

Na veliki petek, 6. aprila, je doživel srčno kap, poklical je zdravnika, ki mu je svetoval, naj takoj pokliče ambulanto. Prav tako je po telefonu poklical še svojega sina, da mu je povedal, kaj se je zgodilo, a rekel mu je, da si bo še prej pripravil zajtrk. Njegov najbližji sosed se je čudil, zakaj je pripeljal rešilec, saj

je s Frančkom klepetal, ko je še malo prej pometal pred vrtom.

Umril je mirno - v spanju 10. aprila. Naj se v večnosti v družbi svoje drage žene Tončke spočije v Bogu! *(Poročila za Frančkovo osmrtnico so poslali: njegov sin Janez, Maks Gregorec in Olga Agier. Vsem se zahvaljujem - župnik.)*

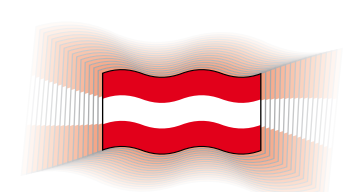
Stanko Vidic je v 93. letu starosti odšel mirno in spokojno v večnost v torek, 24. aprila, od njega pa smo se poslovili v kapeli pokopališča Oakworth pri Keighleyju, kjer je bil tudi pokopan. Pogreb je bil v ponedeljek, 30. aprila.

Naš dobri in v življenju preizkušani Stanko se je rodil 8. februarja 1914 na Jesenicah. V času druge svetovne vojne je padel v nemilost pri komunistih in mu ni kazalo drugega, kakor da se je odločil za begunstvo. Bil je med prvimi, ki so prišli po vojni v Anglijo, in se nastanil nad Bradfordom - v industrijskem mestu Keighleyju, kjer je ostal vse do smrti. Doma je imel družino s tremi otroki in ko se je tukaj poročil z Angležinjo, je z njo imel zopet tri: fanta in dve deklici. Njegov sin Emil iz prvega zakona je prišel za njim in tudi živi v Keig-

Pokojni Stanko Vidic

hleyju. Tako Stanko zapušča na tem svetu kar šest sinov in hčera. Dokler je mogel, je rad prihajal v našo slovensko skupnost, ko smo se družili ob slovenskih mašah v Keighleyju. Zadnje čase pa zaradi starosti in rahlega zdravja že ni mogel prihajati. Bil pa je od vsega začetka naročen na Našo luč in jo je tudi z zanimanjem bral. Kljub starosti in ne prav dobremu zdravju pa je bil vedno optimist in vedro ter celo veselo razpoložen. Bil je tudi radodaren. Nikoli ni opustil priložnosti, da ne bi slovenskemu župniku kaj primaknil za bencin. Dobrotni in usmiljeni Bog naj da našemu dobremu Stanku Vidicu večno plačilo in naj se spočije med izvoljenimi *(Podatke za osmrtnico in fotografijo je poslala Anni Kofler).*

A V S T R I J A

DUNAJ

Ker mora naš župnik Štekl vsako drugo nedeljo v mesecu v Linz, kjer je slovenska skupnost brez stalnega duhovnika in je druga nedelja padla ravno na veliko noč, smo prvič na ta naš največji krščanski praznik ostali brez njegova. Slovesno bogoslužje velikonočne dnevne maše je namesto njega vodil pater Ivan Tomažič, slovenski klaretinec. Maša je bila dvojezična, kar je pri nas na veliko noč že ustaljena navada. Obisk je bil bolj skromen, saj se za praznične dni veliko Slovencev odpelje

Po maši se je pevski zbor Kres iz Kovorja slikal na našem vrtu na Dunaju.

domov, pa tudi številni Avstrijci se ob večjih praznikih navadno porazgube na vse strani.

Belo nedeljo smo praznovali spet s svojim župnikom, ki je v uvodu in pri pridigi močno poudaril neskončno božje usmiljenje. Ni bilo težko razumeti, da je župnik velik častilec podobe Jezusa - usmiljenega Božjega Sina. Opozoril nas je na to lepo podobo, ki že nekaj let visi v naši cerkvi na desni strani prezbiterija in nas ponovno povabil, naj pogosto molimo rožni venec božjega usmiljenja.

Na tretjo velikonočno-papeško nedeljo je naš župnik kot delegat za vse slovenske skupnosti v Avstriji odšel na službeni obisk k slovenski skupnosti v Spittal na Dravi. S patrom mag. Jožetom Andolškom sta preprosto zamenjala mesti za to nedeljo. Pater Andolšek je prišel na Dunaj in z nami maševal. Na koncu maše smo se iz cerkve preselili v našo knjižnico, kjer nam je nazorno prikazal delo svojega misijonskega udejstvovanja. Že večkrat je namreč obiskal nekatere afriške države s skupino študentk in študentov iz Slovenske gimnazije v Celovcu, kjer redno poučuje verouk. Pokazal nam je film, ki so ga bili posneli na misijonski poti

po Egiptu, Gani, Etiopiji in Angoli. Videli smo pretresljive slike tamkajšnje revščine, spremljane z zanimivo razlago. Mislim, da nas je pater kar precej navdušil za praktično misijonsko delovanje.

N. V.

Že pred cvetno nedeljo je turistična vodička, gospa Dominika Koritnik Trepel, univ. dipl. teologinja najavila prihod skupine pevcev iz Gorenjske, ki bi želeli v soboto, 28. aprila dopoldne, maševati v naši cerkvi. Šlo je za pevce mešanega zbora KD sv. Janeza Krstnika iz Kovorja pri Tržiču. Namenili so se iti po Mozartovih poteh, na neke vrste »kulturno-romarski izlet« po Avstriji.

Gospod Franci Praprotnik, predsednik KD sv. Janez Krstnik Kovor je sam zapisal vtise tega romanja za Našo luč:

Kulturno društvo je v lanskem letu praznovalo 10-letnico delovanja. V ta namen so se pevci mešanega pevskega zbora KRES skupaj z instrumentalisti naučili mašo Wolfganga Amadeusa Mozarta. Mozarta smo izbrali ob praznovanju 250-letnice smrti tega velikega skladatelja. V priprave so pevci skupaj z glasbeniki vložili veliko dela in prostega časa, saj vsi v zboru delujejo ljubiteljsko.

Da bi se pevkam in pevcem zbora Kres in glasbenikom vsaj malo oddolžili za ves vloženi trud, smo se 26. aprila letos odpravili na roma-

Rahlo okrepčilo v dvorani SPC na Dunaju

nje in izlet v Avstrijo. Naša prva postaja na romanju je bil Salzburg, kjer smo si najprej ogledali staro mestno jedro s katedralo in sedežem nekdanjih knezoškofov, ki so imeli veliko posesti tudi na Slovenskem. V katedrali smo imeli tudi sv. mašo, ki jo je daroval bolniški kurat iz Maribora Bogomir Rakuša, prepeval pa je seveda pevski zbor Kres.

Drugi dan smo se odpeljali z avtobusom proti Dunaju in se ustavili v kraju Melk, kjer smo si ogledali največji benediktinski samostan v Evropi. V samostanski cerkvi smo imeli mašo.

Na večer smo po dolgem čakanju v koloni pred Dunajem prispeli do Schönbrunna, letne rezidence avstrijskih cesarjev. Po kratkem postanku smo se odpeljali v samo središče Dunaja, nato si iz avtobusa ogledali določene znamenitosti, potem pa se peš odpravili do katedrale sv. Štefana.

Tretji dan smo se po zajtrku v hotelu najprej napotili k sv. maši v cerkev Srca Jezusovega v Slovenskem pastoralnem centru. Tam nas je pričakal župnik Toni Štekl, ki nam je po maši povedal precej zanimivosti iz življenja slovenskih skupnosti tako na Dunaju kot tudi drugod po Evropi. Iz povedanega je razvidno, da delovanje duhovnikov med našimi ljudmi v tujini ni lahko in so še kako veseli kakšnega obiska iz domovine. V prostorih SPC smo se ob čaju še nekaj časa zadržali ob prijetnem klepetu, na koncu pa se še na cvetočem vrtu skupaj fotografirali. Po maši smo si ogledali še določene znamenitosti cesarskega mesta; med drugim smo

obiskali tudi hišo znanega arhitekta Hundertwasserja in grob Wolfganga Amadeusa Mozarta na starem pokopališču v središču Dunaja. Morda se bo taka ali vsaj podobna pot, ki so jo opravili pevci iz Kovorja, zdela zanimiva še kakšni skupini. Le korajžno na pot! (pripomba žpk. T. Štekla).

Morda pa boste sledili romarski skupini iz Nove Gorice. Pod vodstvom svojega župnika msgr. Rudolfa Gašperja so šli po sledih našega svetovno priznanega arhitekta Jožeta Plečnika, ki je pustil velike sledove svoje arhitekture poleg Ljubljane v Pragi in na Dunaju. Tako so torej ti romarji iz Prage prispeli na Dunaj in imeli mašo v Plečnikovi cerkvi Svetega Duha v 16. okraju.

No, čim prej na svidenje na Dunaju in v našem Slovenskem pastoralnem centru.

T.Š., žpk

LINZ

Že kar nekaj let nas vsaj enkrat na mesec duhovno oskrbuje Toni Štekl, delegat z Dunaja, kar je razvidno tudi iz predzadnje strani

Naše luči, kjer so naslovi. Nikoli v teh letih, žal, ni prišel za največje praznike, kot je velika noč, binkošti, božič. Letos smo pa le imeli srečo, da je na veliko noč prepustil svoje ovčice na Dunaju drugemu duhovniku, sam pa je prišel k nam v Linz. Pred mašo, ki je redno vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9.30, je bil na razpolago za spoved. Zelo škoda, da nas je prav za ta naš največji praznik bilo tako malo, vendar smo napravili tako slovesno bogoslužje, kakor bi nas bilo najmanj 150. Pred mašo je župnik izpostavil Najsvetejše, potem zapel trikratno vstajenjsko alelujo; zborček (kvintet), ki redno prepeva pri slovenski maši, je odpeval. Nato se je po cerkvi razvila procesija, med katero je zbor zapel dve velikonočni pesmi. Po procesiji smo dobili blagoslov z Najsvetejšim in začela se je slovesna maša z glorio. Treba je poudariti, da je bilo razpoloženje v naših srcih zares praznično. Po maši je župnik blagoslovil velikonočna jedila (tri družine so prinesle k žegnu ta dan, ostali pa že prejšnji dan, na krstnico, v kakšno cerkev). Ko smo se

Blagoslov po velikonočni maši in agape v klubu

poslovlili od svetišča, smo šli v naš Slovenski klub. Tu je bilo že vse pripravljeno za blagoslov. Po opravljenem blagoslovu smo zmolili Gospodovo molitev in z užitkom zaužili dobrine, ki so jih priskrbeli skrbni ljudje, v glavnem Zoretova, Tončka in Tone. Žegen je bil nekakšna predjed kosila, ki ga tokrat nismo imeli skupaj v klubu, kot sicer po navadi, ampak je vsak odšel čimprej domov med svoje najdražje, saj se spodobi, da na ta praznik ostanejo družine skupaj. Zoretovi so povabili, kot običajno, župnika na kosilo. K njim ga je popoldne po telefonu poklical gospod Merljak z radia Ognjišče in z njim napravil »intervju« o pripravah na praznične dni in o praznovanju velike noči na Dunaju in v Linzu. V pozni popoldan smo ostali skupaj, nato se je župnik Toni odpeljal nazaj na Dunaj.

T. Š.

BELGIJA, NIZOZEMSKA in LUXEMBURG

Čudovito vreme je v Belgiji pripomoglo, da smo praznovanje velike noči še bolj veselo in svetlo doživeli. Zame, ki sem bil prvič za te pra-

znike med Slovenci v BeNeLuxu, je bilo res presenetljivo, ko sem videl slovenske žene in družine prinašati prekrasno okrašene košare, polne dobrot, k blagoslovu jedil.

Na samo veliko noč je naša draga Ema Jan praznovala 80 let življenja. Slovenska skupnost v Eisdnu je njej in njenemu možu Ivanu Mraku zelo hvaležna, ker sta kot soseda Slovenske katoliške misije vedno pripravljena priskočiti na pomoč.

Ema ni imela lahkega življenja. Lahko bi rekli, da je bila trikrat mama. Najprej, ko ji je umrla mati. Ema je imela samo 16 let. Kot najstarejša v družini je morala skupaj z očetom poskrbeti za ostale brate in sestre, dokler niso vsi odrasli. Ko je imela 37 let, se je v Sloveniji poročila z vdovcem in mu pomagala vzgojiti otroke, s katerimi je ostal sam. Ko so še ti dorasli in je mož za večno zaspal, se je poročila v Belgiji z Ivanom, ki je tudi odvedel in je tudi imel še majhne otroke. Bogu smo lahko samo hvaležni za take zglede ljubezni in predanosti drugim.

Po vstajenjski maši in velikonočni procesiji sem se ustavil na zajtrku pri družini Ramšak. Pavel Ramšak, mlad Slovenec, čigar mati se je že

rodila na Nizozemskem, je poročen z Nizozemko Marijo. Pred kratkim sta bila obdarjena z malim Mihejem, ki se najraje ziba v stari (iz 19. stol.) slovenski zibelki iz češnjevega lesa. Pavel je zelo nardarjen človek in se ukvarja z viri prenovljive energije. Na Nizozemskem sodeluje pri zanimivem projektu, kjer skušajo izkoristiti za segrevanje mesta toplo vodo 700 m globoko v zapuščenih rudnikih.

Isti dan sem spoznal Janeza Revinška, mladega perspektivnega računalničarja. Janez razvija projekt, ki bo omogočal dijakom, ki npr. zaradi zdravstvenih težav ne bodo mogli v šolo, da bodo lahko sledili pouku in bodo lahko preverili znanje prek računalnika.

Okrog velike noči sem obiskal Jožeta Čotarja, ki se je hudo ponesrečil pred malo več kot mesecem dni. Glede na to, kako huda je bila nesreča, mu še dobro gre. Res pa je, da bo okrevanje še dolgo trajalo in bo moral še precej potrpeti. Najbolj mu je žal, da ni mogel na pot z zborom Slomšek, ki je šel na pevsko turnejo v Slovenijo.

Prav tako sem obiskal Janeza Legata. Tudi njemu zaradi bolezni ni prav nič lahko. Priporočil sem mu, naj daruje svoje trpljenje za duhov-

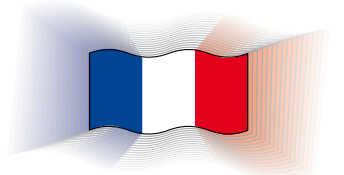
Ivan Mrak in Ema Jan

Folklorna skupina pri vstajenjski maši v Heerlenu

ne poklice in predvsem za vse tiste mlade, ki so na začetku življenjske poti in se odločajo med dobrim in slabim. Res je hudo, ko se mlad človek iz katerega koli razloga odloči za slabo (npr. za mamila). Koliko lepega, dobrega gre v nič. In koliko naporov je potrebno, da se življenje spet normalizira. Janez je sedaj bolan in čeprav mu je težko, je hvaležen za ogromno lepega, kar je v življenju prejel. To je bilo mogoče predvsem zato, ker se je vedno znova odločal za dobro.

p. F. Bertolini

F R A N C I J A

PARIZ

Na veliki petek in veliko soboto je obrede v Parizu, pa tudi na velikonočno nedeljo v Méricourtu, vodil msgr. Janez PUCELJ. Za to dragoceno bratsko pomoč se mu prisrčno zahvaljujem. 22. aprila smo imeli v Parizu velikonočno celodnevno srečanje. Po maši je bil podeljen zakrament sv. krsta mali

Velikonočno kosilo v Châtillonu

Luciji DAUPHIN. Za velikonočno kosilo so poskrbeli VALANTOVI, ki so prinesli domače dobrote iz Slovenije za predjed, glavni obrok pa je pripravila gospa PENKO. Domače pesmi so zadonele ob spremljavi klavirja ali harmonike. V poznem popoldnevu smo se razšli v sproščenem in vedrem ozračju, ki je vseh 60 navzočih potrdilo v krščanskem bratskem duhu. Vsem, mlajšim in starejšim, ki so pripomogli z osebno noto pri uspehu dneva, se iskreno zahvaljujem. Z majhno zamudo pa smo se v molitvi pri nedeljski maši 25. marca spomnili tudi zlatoporočencev Antona in Marte Janež, rojene Zamida. Oba redno prihajata v našo skupnost in sta že v preteklosti po-

gostoma na stečaj odprla vrata osebnega stanovanja duhovnikom, ki so opravljali svoje poslanstvo na tem predelu. Bog vaju živi še dolga leta!

Zlatoporočenca Janež Anton in Marta, roj. Zamida iz Pariza

Za parlamentarni glas izseljenstva - Pobuda za spremembo slovenske ustave

Društvo Slovencev v Parizu vas vabi, da podprete pobudo Društva Slovenija v svetu (preberi NAŠO LUČ 7, št. 5, stran 13). Lahko se prijavite na www.drustvo-svs/pobuda. Če pa nimate elektronske pošte, to lahko storite po navadni pošti z izjavo, da se strinjate s to pobudo (podpis, ime in priimek, naslov). Pisno podporo lahko pošljete na naslov: SLOVENIJA V SVETU, Štula 23, 1210 LJUBLJA-

Krst Lucije DAUPHIN v Châtillonu

Koncert SLOFERCHAR v Aumetzu

NA ŠENTVID. Lahko pa svojo izjavo izročite tudi Društvu Slovencev v Parizu, CHATILLON, pred poletjem, ob raznih družabnih srečanjih ali ko pridete k maši. V tem primeru bo Društvo posredovalo vašo izjavo.

DSP

AUMETZ

20. marca je v Aumetzu umrl Gabrijel JAMNIK. Na dan pogreba je bil star 69 let. Lani pred vsemi svetimi je šel na pogreb svojega brata v Slovenijo, po vrnitvi pa je začel tožiti, da ima bolečine. Neozdravljiva bolezen se je hitro širila in tudi zdravniška pomoč ni bila uspešna. Pokojni Gabrijel je bil dobro poznan v Aumetzu, saj je leta 1962 opravil izpit za vožnjo avtobusa in je do 55. leta starosti redno prevajal ljudi v okolici Aumetza. Kot pevec je bil tudi zvesti član slovenskega društva ATSO. Pogreb je vodil francoski krajevni duhovnik, spregovoril pa mu je tudi slovenski izseljenski duhovnik v pokoju g. Anton DEJAK, s katerim sta se izredno dobro poznala. Ženi in vsem trem otrokom izražamo globoko sožalje z upanjem, da mu bo Bog povrnil vse dobro, ki ga je naredil na tem svetu.

15. aprila ob 15. uri pa je društvo ATSO v Aumetzu priredilo srečanje SLOFERCHAR (Slovenci s področja železa in premoga). Društvo JADRAN iz Merlebacha je sodelovalo na tem pevskem srečanju. Po besedah predsednika J. ZDRAVIČA je vez med Aumetzom in Merlebachom že zelo stara kakor tudi njihova srečanja. V dvorani se je poleg pevcev zbralo prek dvesto navdušenih poslušalcev. Foersterjeva skupna pesem: »Večerni ave« pa je zadonela v slovo navdušeni publikli in zadovoljnim pevcem, ki so v 24 prepetih pesmih začutili lepoto našega melodičnega maternege jezika. Gospod Stanislas RICCI je bil s člani odbora ATSO vidno zadovoljen nad uspešnim srečanjem in je dodal, da sta oba zborala lepo zapela, da pa so gostje iz Merlebacha bili bolj uglašeni in ubrani. Nasvidenje do drugega srečanja!

FREYMING-MERLEBACH

1. aprila smo pri maši v občinski avli v Béttingu (župnijska cerkev je bila premajhna) med mašo podelili bolniško maziljenje vsem trpečim bratom in sestram. Kar dvakrat smo imeli skupno pripravo na osebno spoved, pri kateri je bilo na

voljo enkrat šest in drugič devet duhovnikov.

Veliki teden sem praznoval v skupnosti v Merlebachu. Na veliko soboto smo se zbrali k blagoslovu velikonočnih jedil. Lepo okrašene košare, napolnjene z dobrotami velikonočnega zajtrka, so za francoske prijatelje nekaj posebnega, kar daje velikonočnemu prazniku družinsko noto. Pri velikonočni vigiliji kakor na sam vstajenski praznik smo lepo napolnili našo slovensko kapelo v Merlebachu. Mogočno petje našega cerkvenega pevskega zbora je to slovesnost še povzdignilo. Na velikonočni ponedeljek popoldan pa sta priskakljali na svet v štalici moje mame dve novorojeni kozici. Po opravljenem duhovniškem delu sem se približal še živalskemu svetu in v frančiškovem duhu pomagal pri porodu. Ljubezen in skrb matere do novorojenega se še kako zrcali tudi v živalskem svetu. Ta dogodek mi je dal vsekakor tovrstno potrdilo.

29. aprila sta v kapeli sv. Jožefa postala božja otroka po prejemu zakramenta svetega krsta mali Wiliam in štiriletna sestra Lucija Kieffer. O prvomajskem romanju v Habsterdicku pa v naslednji številki.

Vaš duhovnik Jože KAMIN

N E M Č I J A

BERLIN

Krst na veliko soboto

Na veliko noč smo se lepo pripravili, prihajali k obredom velikega tedna in se v lepem številu udeležili velikonočne vigilije. Na veliko noč smo skupaj, kakor vedno, použili blagoslovljene jedi in se spominjali praznikov doma, v Sloveniji.

Na veliko soboto, 7. aprila, pa je Leon Damjan Štukelj, sin Damjana in Marjane Štukelj, prejel zakrament svetega krsta. To je bil velik dogodek za to mlado družino, njihove prijatelje in tudi za našo katoliško skupnost v Berlinu. Botra sta bila teta Tatjana Štukelj (Damjanova sestra) in stric Kristian Klančar (brat mame Marjane).

Ati Damjan in boter Kristian sta zaposlena v centrali ADIDAS, oba že skoraj profesionalna nogometaša in sta našemu nogometnemu klubu SKV Berlin ob tej priložnosti

Mali Leon Štukelj je prejel zakrament svetega krsta.

poklonila profesionalne žoge ADIDAS, za kar so jima nogometaši resnično hvaležni!

Malemu Leonu Damjanu želimo, da bi lepo rasel in bi ga v življenju spremljal božji blagoslov.

Otroci so sonce

V nedeljo, 22. aprila, je bilo nebo brez oblaka, sonce je prijetno toplo grelo, ko smo ob 12. uri začeli slovesnost prvega svetega obhajila na temo OTROCI SO SONCE, ki pošiljajo svoje žarke prek župnije in svojih družin v svet.

Vsa slovesnost je potekala v tem duhu. Zbrali smo se na župnijskem dvorišču in v procesiji otrok, njihovih staršev, ministrantov in duhovnika s prižganimi krstnimi svečami počasi odšli v cerkev, kjer je čaka-

lo občestvo. Prvoobhajanci so sveče postavili v svečnike pred oltarjem in tam so bile žarki, ki izhajajo iz oltarja. Otroci so se usedli v klopi in pridno sledili sveti maši, po pridigi pa v procesiji skupaj z duhovnikom odšli h krstnemu kamnu, kjer so obnovili krstne obljube in bili priča krstu Benjamina Mossburgerja, ki je bil kot zvezda, ki na novo vsem otrokom kaže, kako je bilo, ko so bili sami krščeni. Benjamin je, tako kot ostali, kasneje prvič prejel sveto obhajilo in vsi smo mu bili zelo hvaležni, da je bil pripravljen na krst ob tej slovesnosti. Vsi prvoobhajanci so pod vodstvom Benjaminove mame Marije Mossburger zapeli dve pesmi. Lepo so sodelovali tudi starši prvoobhajancev, ki so brali berili,

Benjamin je postal božji otrok.

Prvoobhajanci iz tretje generacije

Predsednik vlade RS Janez Janša na obisku pri Slovencih v Berlinu.

prošnje, prinašali darove na oltar. Potem pa so otroci pristopili k oltarju in prvič prejeli Jezusa v svoje srce. Kako so bili srečni!

Po maši so vsi skupaj odšli na skupno kosilo, ki je bilo pripravljeno v veliki dvorani - tudi tu je bilo sonce: velika okrogla miza, okrog nje pa zbrani prvoobhajanci z župnikom in gostja Monika Kartin, kulturna atašejka na Veleposlaništvu RS v Berlinu, ter Anton Bačovnik, predsednik ŽPS, ki je cerkev in dvorano ob pomoči Jožeta Gabra tudi okrasil. Gostje so sedeli za mizami, postavljenimi kot žarki glavne okrogle mize. Resnično - bilo je zelo lepo in zelo slovesno.

Seveda brez pomoči dobrih ljudi tudi tokrat ni šlo. Za pripravo dvorane in okusne hrane je poskrbela družina Žabkar - mama Anica, oče Edo, sin Robert in hči Klavdija, ki so k sodelovanju povabili še družini Bačovnik in Gabor. Organizatoriki Anici je uspelo prav vse - dvorana je bila tako lepo okrašena, da je ljudem zastajal dih, odlična hrana je še polepšala slavlje. To je bil res pravi družinski zgled pomoči župniji. Klavdija si je za to veliko delo vzela kar dopust. Ne smemo pozabi-

ti, da so delali več kot štiri dni, da so vse pripravili. Pripraviti hrano in postrežbo za več kot 130 ljudi ni enostavno, toda s skupnimi močmi so to delo res mojstrsko opravili! Župnik Dori bi se na tem mestu rad zahvalil vsem, ki vedno znova na ta način pripravljajo in se trudijo za uspeh župnijskih prireditev in slovesnosti. Tokrat so bili otroci nadvse srečni in verjamemo, da tega dne ne bodo nikoli pozabili.

Nogometna tekma

Zaposleni iz firme AVTO JARC iz Maribora so v času praznikov od 27. aprila do 1. maja obiskali Berlin, pravzaprav Slovenski dom in naše nogometno društvo Slowenischer Katholischer Verein (SKV) Berlin. Mitja Zakrajšek, predsednik društva, jih je popeljal po mestu, jim pokazal glavne zgodovinske, kulturne in druge znamenitosti. Vera Gabor in Anica Žabkar sta jim postregli s kosilom. V soboto, 28. aprila, pa je bila na stadionu v Charlottenburgu organizirana nogometna tekma. Zmagali so naši nogometaši in gostje se že veselijo povratne tekme v Ljudskem vrtu v Mariboru.

To je bilo pravo prijateljsko nogometno srečanje, v ospredju so bili mladi, ki so tudi odlično igrali. Od naših sta bila zelo dobra ministranta Marko Pangerl in Danijel Gabor ter tiskovni predstavnik društva SKV Berlin Boris Simončič. Borut Blatnik je odlično vodil ekipo. Vsak dan znova spoznavamo, kako pomemben je šport, ker povezuje mlade in otroke v Berlinu in jim omogoča srečanje z gosti iz Slovenije in tudi od drugod.

V ekipi AVTO JARC Maribor so igrali tudi oče Milan Jarc ter sinova Miha in Martin. Veseli smo bili srečanja in se jim zahvaljujemo za njihov obisk in lepo tekmo.

M. Mošnik

AUGSBURG

Aprilski utrinki

»Če je april deževen, kmet ne bo reven,« pravi pregovor. Letos nas je mesec april razvajal z lepimi sončnimi dnevi. Pomeni to, da se kmetu slabo piše? Znan rek, da »več ko ima leto dni, se v aprilu vreme spremeni,« je tokrat na celi črti odpovedal. Morda bosta prišla na svoj račun naslednja dva prego-

Blagoslov jedil v Augsburgu

Udeleženci vigilije in blagoslova jedil v Ravensburgu

vora: »Sončen je april in suh, bo maj za lepo vreme gluha« in »če se aprila vreme smeje, se bo kisalo kasneje«. Koliko pregovori držijo, bo pokazal čas.

Pogled nazaj na mesec april vsebuje tudi druge vsebine in ne zgolj zadeve z vremenom. Za nas kristjane je bilo v mesecu aprilu temeljnega pomena doživeto praznovanje velike noči, Jezusove zmage nad smrtjo. Nekateri rojaki so odpotovali v domovino in tam preživeli praznične dneve, drugi smo ostali v tujini in tu v okviru narodnih skupnosti obeležili praznik našega odrešenja. Blagoslov je-

dil na veliko soboto je vedno težko pričakovani dan. V Augsburgu, Ulmu in Ravensburgu so blagoslovi sledili po utečenem redu. Po opravljenem blagoslovu so navzoči radi stopili skupaj in se fotografirali.

ULM

60-letnica Ide Pesek

Na tretjo velikonočno nedeljo, 22. aprila, smo po maši v Ulmu šli v župnijske prostore, kjer smo dvignili kozarčke in zapeli zdravico gospe Idi Pesek. Letos je namreč dočakala okroglih 60 let. Iz rok župnika Romana Kutina je prejela

Ida Pesek s šopkom v rokah. Ob njej tudi drugi slavljenici

lep šopek cvetja. Pospremljen z izbranimi besedami ji ga je izročil v imenu celotne župnijske skupnosti. Ob tej priložnosti smo nazdravili tudi drugim slavljencom, ki so imeli rojstni dan v aprilu.

Župnijski praznik in materinski dan v Ulmu

V nedeljo, 6. maja, je ulmska slovenska skupnost praznovala svoj župnijski praznik in materinski dan. O župnijskem zavetniku, sv. Dominiku Saviu, je pri maši spregovoril župnik Roman. Po maši se je praznovanje nadaljevalo v dvorani. Najprej je bil kulturni pro-

Slovenci v Ulmu pri blagoslovu jedil

Franc Jerenec je raztegnil meh.

gram na čast živim in pokojnim materam, ki ga je pripravil in sodelavci izvrstno izpeljal dr. Marko Dvořak. Sledilo je kosilo in prijetno druženje do poznih popoldanskih ur. Naj bo ob robu povedano, da so se za materinski dan v kuhinji izkazali moški. Vse navzoče pa je prijetno presenetil Franc Jerenec, ki je prvokrat vlekel frajtonarico pred domačim občinstvom.

R. Kutin

ESSEN

Potekajo živahne priprave na letošnje binkoštno srečanje. Odbor za pripravo župnijskih praznovanj, sestavljen iz izkušenih zavzetih prostovoljcev, je zelo dejaven v iskanju najboljših rešitev za sprejem in postrežbo predvidenih 400 gostov, kar gotovo ni »mačji kašelj«, posebno zaradi tega, ker bomo letos to veliko prireditev imeli drugje kot doslej mnoga leta, kjer so naši vrli organizatorji ves potek imeli »v malem mezinčku ...«.

Letošnje binkoštno srečanje se bo začelo ob 15. uri s sveto mašo v cerkvi sv. Gertrude na Rottstr. 36 v

centru mesta Essen. Mašo bo vodil delegat msgr. Janez Pucelj. Pel bo zbor »Slovenski cvet« iz Moersa.

Po maši bo sledil kulturni program in nato veselo rajanje z domačo postrežbo spodaj v dvorani. Za domače vzdušje bo skrbel ansambel »ŠE pa ŠE« iz Slovenije.

Pred poletnimi počitnicami, ki tukaj trajajo od 21. junija do 4. avgusta, bomo imeli praznovanje »dneva državnosti« 24. junija. S tem praznovanjem bomo združili tudi izseljensko nedeljo (namesto napovedanega datuma 1. julija). Po maši bo srečanje v župnijski dvorani. Bo pa 1. julija v Essnu zadnja slovenska maša pred 5. avgustom. Po tej maši bo na prostoru pred cerkvijo sv. Janeza Krstnika blagoslov vozil. Tak blagoslov bo tudi 30. junija v Wettru.

KREFELD

Slovensko kulturno društvo »Slovenski zvon« iz Krefelda pripravlja 23. junija po slovenski maši ob 16. uri gostovanje gledališke skupine KUD Vitomarci. Uprizorili bodo gotovo zelo zabavno komedijo »Stewardese pristajajo« avtorja Marca Camolettija.

MOERS

Po dolgi in težki bolezni smo v naši izseljenski župniji Essen zopet izgubili članico naše skupnosti, gospo Dragico Rutar. Bila je rojena 18. aprila 1928 v Šmihelu pri Žužemberku. Pokopali smo jo 11. aprila v Moersu (Repelen). Obred v poslovilni vežici je vodil domači nemški župnik ob navzočnosti slovenskega duhovnika, ki se je od nje poslovil na pokopališču.

Pokojna Dragica Rutar

V Nemčijo je prišla avgusta 1964. Istega leta se je 31. oktobra poročila z Antonom Rutarjem, ki je bil prišel v Nemčijo že leta 1957. Poročil ju je tedanji izseljenski duhovnik Ciril Turk v Moersu.

Rajna je veliko trpela, zlasti v zadnjih mesecih življenja. V veliko oporo sta ji bila mož Toni in hčerka Sonja, ki je zanj skrbel z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo. Gospa Dragica, počivajte v miru v tuji zemlji in Gospod naj bogato poplača vse, kar ste v življenju storili dobrega. Pa pred božjim prestolom molite za nas, svoje rojake. Tudi mi se vas bomo hvaležno spominjali v svojih molitvah.

Lojze Rajk in Jože Puš

FRANKFURT

K pripravi na velikonočno praznovanje sodi v naši slovenski zavesti velikonočna spoved, čiščenje prostorov in blagoslov velikonočnih jedil. Za prvo od teh treh stvari, spoved, je bila priložnost večkrat, zlasti pa na četrto postno nedeljo v Marienthalu. Za zadnjo od teh treh

Po vigiliji in blagoslovu jedil v Mainzu

priprav, blagoslov velikonočnih jedil, pa govorijo slike, posnete v Frankfurtu, Darmstadtu in Mainzu. Vsekakor se je marsikdo odpravil za te praznike domov v Slovenijo kakor že vrsto let prej. Tu v naši slovenski skupnosti v Hessnu pa je slovenska župnija poskušala praznovanje velike noči narediti (vsaj z blagoslovom jedil in slovenskim bogoslužjem velikega tedna in velike noči) čim bolj domače, slovensko. Priprave na volitve župnijskih svetov, ki bodo v novembru, so se že začele. Tudi v naši župniji je bilo že nekaj posvetovanja na to temo (volilna komisija, velikost župnijskega

sveta, iskanje in nagovarjanje kandidatov), nekatere stvari pa je potrebno urediti že pred poletjem. Tudi tokrat (v mesecu aprilu) je prišlo kar nekaj obvestil o zemeljskem slovesu nekaterih naših ljudi. Da je umrla Marija Köbel iz Frankfurtu, smo izvedeli s pošto, ki se je vrnila s pripisom o njeni smrti. Da je umrla Marica Medle iz Hanaua, smo izvedeli po poizvedovanju v hiši, kjer je stanovala. Prek škofijske prijavnne službe pa je prišlo obvestilo o smrti Herberta Hüglja iz Rodgaua. Njegova žena je namreč Slovenka iz Prekmurja. Naj počiva v božjem miru in objemu!

rem

HAMBURG

»Jezus naš je vstal od smrti, razveseli se kristjan.« je bila naša prva pesem pri sveti maši na belo nedeljo, posvečeno prvoobhajancem, botrom ter poročnim pričam - kumom. To je bila za nas nenavadna maša, saj se nismo zbrali v cerkvi sv. Bonifacija, ki je bila to nedeljo rezervirana za koncert, temveč kar v naših skupnih prostorih.

Župnik Dori in vsi, ki smo bili pri tej sveti maši prisotni, smo bili prijetno presenečeni, kako dekorativno je nekaj pridnih rok pred našim prihodom pripravilo oltarno mizo z lepim cvetjem ter mašnimi svečami. Prava paša za oči pa so bile tudi dobrote na posebni mizi, zložene kot lepo tihožitje, ki so ga sestavljali pisani pirhi, kruh, različne potice, šunka, hren ter druge dobrote, kar je župnik Dori med sveto mašo blagoslovil. Nazadnje smo prejeli še mi blagoslov z žegnano vodo. Po maši pa smo te dobrote skupaj zaužili. S tem lepim običajem nismo potrdili samo naše vere v Kristusovo vstajenje, temveč odnos do celotne skupnosti, saj so se nekateri namenoma prej vrnili iz velikonočnih dopustov, tako da so lahko prisostvovali tej maši ter skupni pojedini velikonočnega žegna.

Za osebne praznike smo čestitali in nazdravili dolgoletnim in zvestim obiskovalcem svetih maš Anici Trčak, Jožetu Vidmarju, Jožetu Plevniku ter našemu mežnarju Lojzu Šemetu, ki letos ni praznoval samo rojstnega dneva, temveč tudi »abrahama prihoda« v Nemčijo. Zato naj velja Lojzu še posebna zahvala, ker je tako zanesljiv pri svojem delu in ker je župniku Doriju ter nam vsem vedno v pomoč. Msgr. Janez Pucelj, ki je na zadnji Zvezi slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi dejal, da je Cerkev bila in ostaja mnogim domovina na tujem, je to lepo resnico marsikomu izmed nas potrdil iz srca. Najboljši pričevalci monsinjorjevega nagovora, da je tako, pa so

Po blagoslovu jedil v Darmstadtu

Marjan Jurič je čestital Jožetu Vidmarju.

vsi naši dolgoletni in zvesti obiskovalci svetih maš.

Našim neutrudnim dušnim pastirjem, ki nam s slovenskimi svetimi mašami in druženji dajejo v tujini košček domovine, naj velja velik Bog lonaj. Bog lonaj tudi vsem, ki nas z različnimi kulturnimi prireditvami združujejo z domovino in nas tako potrjujejo v zavesti, da smo in bomo ostali v mislih in srcu večno Slovenci.

Tudi Sieglinde Magerl je čestitala Lojzu Semetu.

Gospa Stanka Lorenz se lepo zahvaljuje vsem, ki so pospremili njenega moža k večnemu počitku.

DD

INGOLSTADT

Naši slavlenci

11. aprila je obhajala svoj šestdeseti rojstni dan gospa Magda Šircelj, rojena Ogrič. Rodila se je v Ljubljani, kjer je tudi preživela svoje otroštvo in mladost. V Mostah je obiskovala gimnazijo, kjer se je že ozirala za Janezom, ki je bil nekaj razredov pred njo. Iz bežnega poznanstva je nastala velika ljubezen. Po maturi je nekaj časa študirala pravo, nakar je prekinila študij in končala administrativno šolo ter se zaposlila. 19. decembra 1970 sta se z Janezom poročila na Viču, kjer je takrat Magda stanovala. Leta 1972 se jima je rodila prva hči Saša in 1973 Jana, obe sta bili krščeni v cerkvi Male Terezije v Mostah. Po rojstvu druge hčerke je Magda ostala doma in se posvetila materinstvu. 1975 se je družina preselila v Nemčijo v Bayreuth, kjer so

ostali do konca 1978 in v začetku 1979 so se preselili v Betzenstein, kjer so ostali do danes. Magda je skrbna in ljubeča mami ter srečna babica Cite in Leje. To je le nekaj drobcev iz njenega življenja. Magda in Janez sta naša prijetna in nepogrešljiva družabnika in člana naše slovenske skupnosti ne le v Nürnbergu, ampak sta cenjena in priljubljena na celem območju naše slovenske župnije. Magdin rojstni dan smo potrdili 22. aprila v Dominkovi gostilni po maši v Nürnbergu in se zadržali v veseljem razpoloženju kar nekaj ur skupaj. Magdi smo hvaležni za vsa nepozabna druženja, naknadno ji čestitamo za okrogli rojstni dan in ji voščimo, da bi še naprej ohranila svojo mladostno svežino ter da bi se jima z Janezom uresničila snovanja in načrti.

Aprila je obhajala svoj častitljivi življenjski jubilej gospa Vida Omanen, rojena Ilc. V naši skupnosti smo ga potrdili 6. maja po maši v Dominkovi gostilni. Vida se je rodila 15. aprila 1937 kot zadnja od štirih otrok v Sodražici. Bila je pridna učenka; po osnovni šoli oziroma nižji gimnaziji je končala srednjo trgovsko šolo. Kot trgovka se je zaposlila v ljubljanski Nami. Spomladi 1961 sta se na železniški postaji v Črnučah spoznala z Borisom in 5. januarja 1963 sta se v Ljubljani poročila. V Nemčiji sta najprej živela v Stuttgartu, nato sta se leta 1965 preselila na Srednje Frankovsko in večina časa preživela v Neuendettelsau. V družini so se jima rodili trije sinovi Franc, Tomas in Robert, imata že tudi dva vnuka, sedemnajstletnega Maksi-

Magda Šircelj z vnukinjo Lejo

Slavljenska Vida Omahen

miljana in dvanajstletnega Florjana. V času slovenskega osamosvajanja sta odkrila slovensko župnijsko skupnost v Nürnbergu in od takrat sta Vida in Boris redna gosta pri naših slovenskih mašah in prireditvah, čeprav morata prevoziti kar nekaj deset kilometrov. Vidi za minuli rojstni dan iskreno čestitamo ter voščimo trdnega zdravja in zadovoljstva.

Ob koncu aprila je vstopil v novo življenjsko desetletje, v obdobje modrih Zvone Potočnik. Zvone se je rodil 28. aprila 1947 v Kranjski Gori. Komaj šestleten deček je izgubil očeta, ki se je 27. julija 1953 z motorjem smrtno ponesrečil na cesti na Vršič. Tako je mama, ki je ostala sama z dvema majhnima otrokoma, morala prevzeti v družini tudi očetovo vlogo. Po končani osnovni šoli v Kranjski Gori se je na Jesenicah izučil za strojnega ključavničarja. Po odsluženi vojaščini je 4. novembra 1968 odšel »za nekaj mesecev« v Würzgassen pri Kasslu in pristal v Kasslu, kjer se je zaposlil pri VW-ju. Vselej se je rad vračal domov, kot pravi pesnik Gregorčič »nazaj v planinski raj«.

Zvone Potočnik z ženo Danilo

Leta 1972 je spoznal Furlanovo Danilo z Javornika. Toda za vasovanje k dekletu je bilo veliko predaleč iz Kassla, zato se je preselil bliže, v Ingolstadt, kjer se je zaposlil pri audiju. 17. maja 1975 sta se z Danilo poročila. Naslednje leto se jima je 22. aprila rodila hčerka Karmen, s katero je mami Danila ostala v Sloveniji do leta 1977, ko se je 14. maja preselila k Zvonetu v Ingolstadt. Točno na petnajsto obletnico Zvonetovega bivanja v Nemčiji se mu je 4. novembra 1983 rodil še sin David. Med tem časom sta z Danilo pridno delala ter prizidavala in dograjevala domačo hišo v Kranjski Gori. Veselje in skrbi, sreča in bolečina so prišli in minili s časom. In danes se lahko Zvone ponosno ozre na svoje življenje, ki mu ga vedri tudi vnuk Valentin. Od 1. maja naprej je Zvone upokojenec, zato se zadnje čase bolj drži v Kranjski Gori, kjer pripravlja gnezdo, ko se bosta z Danilo za vedno vrnila v domovino. Zvone, za tvoj življenjski praznik in za vse, kar si v življenju dosegel in ustvaril, ti prisrčno čestitam, dobre želje za naprej ter prisrčna

hvala za tvojo prijateljstvo in dejavno povezanost z našo župnijo v Ingolstadtu. Bog te živi!

Prvoobhajanka Jana

V naši župnijski skupnosti v Ingolstadtu smo imeli letos prvoobhajanko Jano Rudman. Na belo nedeljo, 15. aprila, je s svojimi sošolci obhajala slovesnost prvega svetega obhajala v nemški župniji. V nedeljo, 22. aprila, pa je v spremstvu obeh babic bila kot prvoobhajanka tudi pri naši slovenski maši. Jana tudi rada pomaga pri otroških prireditvah za miklavževo, materinski dan ali druge slovesnosti; njeni nastopi so vedno tako prisrčni. Ob slovesnosti prvega svetega obhajala se z Jano in njenimi veselimo.

S. Gajšek

Prvoobhajanka Jana z župnikom

MANNHEIM

Krst v Grenzachu

Tik ob švicarski meji blizu Basla je upokojeni župnik Jože Cimerman krstil deklico Marlenne Hoog. Še v domovini se redko doživi, da bi bil župnik povezan s tremi rodovi, v zdomstvu še toliko manj. Toda v primeru Rožmanove družine je tako. Župnik Jože je v Gornji Radgoni kot kaplan učil verouk stare starše novokrščenke Marlenne, Micko in Mirka Rožmana, potem je v Nemčiji krstil njuna otroka Marjanco in Robija, jim blagoslovil prvo hišo, zdaj pa je krstil že drugega otroka Marjance in Stefana Hoga, nato pa še blagoslovil njihovo novo hišo. Kot rojak in kot duhovnik je Rožmanovim v veliko oporo s svojo življenjsko modrostjo in molitvijo.

Dve prvoobhajanki v Mannheimu

Na belo nedeljo je v Viernheimu blizu Mannheima prejela prvo obhajilo Kim Salobir. Na prvo nedeljo v maju se je predstavila pri slovenski maši v Mannheimu. Poznamo jo kot zgovorno deklico, ki lepo govori slovensko in pridno obiskuje tudi dopolnilni pouk slovenskega jezika, saj sta oba starša, Romana

Prvoobhajanka Kim Salobir

Prvoobhajanka Leonie Seifert

in Miha, Slovenca. V Viernheimu imata avtomobilsko podjetje, zdaj pa si tam gradita še novo hišo.

Krst Marlenne Hoog v Grenzachu

En teden pozneje pa je v župniji St. Hildegard v Mannheimu prejela prvo sv. obhajilo Leonie Seifert. Slovenski skupnosti se je predstavila v maju na romanju v Šenštatsko kapelo. Po mami Sabini je slovenskega porekla, zato gre rada s starimi starši Mirom in Natašo Kamenšek v Slovenijo. Da bi se v Sloveniji lahko pogovarjala, gre rada v slovensko šolo.

Odkrili smo še tri šestdesetletnike

V Herbolzheimu smo sicer malo z zamudo odkrili tri lanske jubilate. Mirko Rožman je doma iz Črešnjevca pri Gornji Radgoni. V Nemčijo je prišel že leta 1965, si pred 32 leti zgradil prvo hišo v Grenzachu ob švicarski meji, zdaj pa je skupaj s hčerkino družino zgradil še drugo, saj bi bila prva hiša, zgrajena na strmem bregu, na starost ali v boleznih pretežko dostopna. Ima dobre odnose z gasilci, zato mu je uspelo dobiti že drugi malo rabljen gasilski avto, ki bi ga nemški gasilci radi podarili v Slovenijo. Pri tem pa je nastopilo veliko razočaranje, ker ga slovenska birokracija ne dovoli uvoziti z izgovorom, da je prestar, čeprav je skoraj kot nov.

Martin Poslančec je v Nemčijo prišel leta 1968 iz rodnega Vidma pri Ptujju. Bil je šofer, zdaj pa že uživa zasluženo pokojnino. Tako gre lahko za več mesecev v domovino v Dravce v Halozah, kjer ima lepo hišo.

Franc Majcen pa izvira iz Tržišča na Dolenjskem, v Nemčijo je prišel leta 1970. Tudi on si je zgradil lepo hišo v Herbolzheimu. V življenju ga je doletel hud udarec, ko mu je umrla žena Učka, a je ta udarec pogumno prenesel.

Trije lanski šestdesetletniki v Herbolzheimu

Slovenci iz Mannheima pred rimsko utrdbo v Trierju

Mednarodna maša v Trierju

Najstarejše nemško mesto in škofija Trier blizu luksemburške meje ima svoje začetke že v času Rimljanov. Kmalu po letu 312, ko so kristjane prenehali preganjati in je cesar Konstantin celo postal kristjan, so skoraj istočasno začeli zidati cerkev sv. Petra v Rimu in cerkev v Trierju. V Rimu so prvotno cerkev podrli, ko so začeli zidati sedanjo cerkev, v Trierju pa so cerkev pred tisoč leti podrli Normani. Ko so zidali novo cerkev, so porabili mnoge stare stebre za novo cerkev. Ko so pred nekaj leti napravili arheološka izkopavanja, so odkrili dobro vidne temelje velike stare cerkve. Največja svetinja sedanje in nekdanje cerkve je poseben spominek iz Svete dežele, dva tisoč let stara suknja, ki jo je podarila cesarica Helena iz Carigrada. Ukazala je poiskati ostanke križa, na katerem je visel Jezus - od takrat imamo praznik povišanja sv. Križa. Ko je še sama romala v Sveto deželo, je suknjo, ki jo je imenovala Jezusova suknja, podarila kot dragocen spominek cerkvi v Trierju. Kljub temu da so znanstveno ugotovili, da je suknja res iz Jezusovega časa, je bolj malo verjetno, da bi bila res Jezusova. Je pa goto-

vo nosil podobno suknjo, zato je tudi ta v Trierju dragocena.

Vsako leto po veliki noči so tako imenovani dnevi svete suknje. Letos smo bili prvič povabljeni tudi vsi kristjani drugih narodov, ki prebivamo na področju škofije Trier. Tudi slovenska zastava je visela v starodavni stolni cerkvi in verjetno se je v njej tudi prvič uradno slišal slovenski jezik. Slovenci smo si poleg skrinje, kjer hranijo sveto suknjo, ogledali še staro rimsko trdnjavo z mestnimi vrati ter ostanke mogočnih rimskih term ter ugotavljali, da marsikaj spominja na stari Rim.

J. M.

MÜNCHEN

Materinski dan. Letos smo najprej izvedeli o nastanku tega praznovanja. V davnini so ljudje praznovali praznik matere, ko so se zahvaljevali za rodovitnost zemlje in so kasneje to razširili tudi na hvaležnost svojim materam.

Našim mamam v čast in zahvalo so tokrat otroci uprizorili igrico Cesarjeva nova oblačila po besedilu znanega pisatelja Hansa Christiana Andersena. Zgodba je poučna: Nekega dne sta prišla k cesarju, ki

je bil ves nor na nova oblačila, dva sleparja, ki sta trdila, da znata stkat tako blago, ki ga samo neumni ali pa nesposobni za svojo službo ne vidijo. Cesar je bil zelo navdušen in jima je dal na razpolago vse, kar sta želela: dragulje, zlato ... In sleparja sta tkala in tkala, natkala pa seveda nista ničesar. Tako je prišel dan svečanega spreveda, za katerega naj bi cesar oblekel nova oblačila. Vsi so jih hvalili in odobraval, videli pa seveda niso prav ničesar. Cesar je korakal po rdeči preprogi, na sebi pa ni imel niti ogrinjala ali česa podobnega. Šele ko je majhen otrok zaklical, da cesar vendar nima ničesar na sebi, so bili tudi drugi dovolj pogumni in so priznali, da ničesar ne vidijo. Cesar pa je uvidel, da je bolj pomembno dobro srce kot pa nova oblačila.

Otroci župnijske šole so to zaigrali z lutkami, ki so jih sami naredili. Marsikateri si je opekel prst ob vročem lepilu, a vseeno sta bila smeh in dobra volja na njihovih obrazih. Zbrano so za kulisami sledili dogajanju in ko so bili na vrsti, so že stali pripravljeni, da zaigrajo svojo vlogo. Trema, to je bila letošnje leto prazna beseda, saj so igralci stali za zaveso. Lažje so se

Mladi igralci so poželi velik aplavz.

vživali v svoje vloge in so zelo sproščeno zapeli pesmi, ki so se jih naučili pri pouku. Simon Jarc je spremljal njihovo petje, Doris Umberger pa je igrala primerno spremljavo k pripovedovanju. Na pomoč so priskočila tudi dekleta iz pevskega zbora.

Pri materinskem dnevu je bilo toliko raznih pomočnikov, da se ni mogoče vsem zahvaliti imensko. Hvala vsem in Bog povrni!

Petra Hulicius

Smrt mladega Slovenca

Kot nekdanjega župnika za Slovence v Münchnu me je globoko pretresla smrt enaintridesetletnega Damijana Bolčina, sina zavedne in globoko verne družine iz naše župnije, Bolčinovih. Pokopali smo ga 3. aprila v Šturjah pri Ajdovščini ob izredno veliki udeležbi pogrebcev.

Bolčinovi so bili ena tistih družin, ki so z našo župnijo v Münchnu štiriinšestdeset let zavzeto sodelovali na verskem, kulturnem in prosvetnem področju. Staršem sta se rodila dva otroka: Damijan in Melita, ki sta bila deležna solidne verske in narodne vzgoje. Krščena sta bila v

slovenski župniji, tam prejela prvo obhajilo in birmo, v naši sobotni šoli pa devet let obiskovala verouk, slovenščino in slovensko petje. Redno sta se tedaj skupaj s starši udeleževala tudi naše nedeljske maše.

Po koncu devetletnega pouka se je Damijan umaknil v krog svoje družine: staršev, sestre in obeh babic. Prijatelje je poiskal med nemškimi sošolci in kasneje sodelavci. To je skoraj običajno ravnanje slovenske mladine v Nemčiji, saj živijo slovenske družine raztresene po obsežnih ozemljih svojih župnij in je skoraj nemogoče zbira-

Pokojni Damijan Bolčina

ti slovensko mladino posebej v župnišču.

Popolnoma nepričakovano smo dobili vest, da je Damijana zadela srčna kap. Iz bolnišnice so takoj poklicali slovenskega duhovnika, ki mu je, ko mu je še bilo srce, podelil odvezo, maziljenje bolnikov in papeški blagoslov s pridruženim popolnim odpustkom. Tako se je končala njegova pot na zemlji.

Zelo težko je sprejeti smrt mladega človeka, čeprav pravi ljudska modrost, da Bog človeka pokliče takrat, ko je zanj najbolj primerno.

Po mnenju strokovnjakov Svetega pisma je najlepši stavek v njem tale: »Bog je svet tako ljubil, da je poslal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje.« V božjih očeh je človek vreden smrti njegovega Sina.

Prepričan sem, da smem ta stavek uporabiti tudi za Damijana, ko mislim na njegovo večno usodo. Zakaj? Zato, ker je imel globoko versko vzgojo. Zato, ker je prejel zakramente za umirajoče, ko je bil še živ, ti pa ob vsaj nepopolnem kesanju grehe odpustijo. Zato, ker je Jezus posebno v dveh prilikah govoril o svojem in Očetovem neskončnem usmiljenju do slehernega človeka.

Jezus, dobri pastir, hoče v priliki o izgubljeni ovci govoriti ne predvsem o njej, ampak o svoji ljubezni do vsakega človeka. Dobri pastir ima sto ovac, pa se mu ena izgubi. Pusti 99 drugih in gre iskat izgubljeno. Išče jo toliko časa, dokler je ne najde. In ko jo najde, si jo zaden na rame, doma pa skliče prij-

telje in sosede, da se skupaj povešajo. Ne zadošča mu 99 ovac v nebesih, ampak hoče vseh sto.

V priliki o izgubljenem sinu govori Jezus predvsem o Očetovi ljubezni do slehernika. Sin je zahteval od očeta dediščino, odšel v svet, pogljal denar in zabredel. Ko je dosegel dno, se je spomnil na očeta, se pokesal in se sklenil vrniti k njemu. Ko ga je oče zagledal, mu je priteknel naproti, ga objel in poljubil in ga spet sprejel za svojega sina.

Damijan je stopil v večnost. Le Bog pozna njegovo usodo. Za večino vseh, ki se zveličajo, ostane prej le še očiščevanje s trpljenjem, a nebesa so jim zagotovljena.

Bolčinovim izrekam ob Damijanovi smrti iskreno sočustvovanje, Damijanu pa večno veselje pri Bogu. Zanj bom molil. K molitvi vabim tudi vse, ki ste ga poznali.

Branko Rozman

STUTT GART

Romanje po poteh učencev svetih bratov Cirila in Metoda v Makedonijo

Manjša skupina romarjev, bilo nas je sedemnajst, se je v soboto, 28. aprila, odpravila v Makedonijo z namenom, da stopi na pota učencev svetih bratov Cirila in Metoda. Še posebej so nam poznana imena svetih Klimenta, Nauma in Gorazda. Na tej poti pa smo romarji odkrivali še marsikaj lepega in zanimivega.

Presenčenje v Beogradu. Prvi dan smo po poletu iz Stuttgarta v Beograd obiskali veliki hram svetega Save, mogočno pravoslavno cerkev, ki jo še zidajo. Od zunaj in od znotraj je preoblečena v hotaveljski marmor. Dograjujejo in okrašujejo jo torej slovenski delavci in podjetja. Zelo lepo smo nato bili sprejeti na katoliški nadškofiji v Beogradu. V imenu nadškofa Sta-

nislava Hočevarja nas je sprejel slovenski duhovnik Jože Hauptman in nam spregovoril o življenju katoličanov v Beogradu. Nadškof Hočevar je bil ves dan odsoten zaradi mladinskega srečanja, ki je potekalo blizu Niša. Vendar nas je zvečer, preden smo odleteli iz Beograda v Skopje, prišel pozdravit na letališče, kjer nam je podelil svoj blagoslov. V Beogradu smo obiskali še krasno katoliško cerkev slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika in se nato sprehodili po Kalemegdanu. Nekdo je ta naš postanek v Beogradu komentiral z besedami: tudi če bi videli in doživeli samo to, kar smo v Beogradu, bi se splačalo iti na romanje.

Skopje in mati Terezija. Kaj še? Že naslednji dan, bila je nedelja, 29. aprila, se je niz naših obiskov nadaljeval v Skopju. V katoliški cerkvi smo najprej imeli nedeljsko romarsko mašo, ki so se ji pridružili člani skupine fokolarinov in po njej poskrbeli za topel sprejem. Po maši so nam v manjši kapeli pripovedovali o njihovem poslanstvu v mestu, kjer živi večina pravoslavnih vernikov, le nekaj odstotkov katoličanov in okrog trideset odstotkov muslimanov. Po obisku trdnjave nad reko Vardarjem, spremljalo nas je krasno spomladansko sonce, smo odšli na prijeten sprehod po starem delu mesta, t. i. baščaršiji, obiskali cerkev sv. Spasa, ki je pravi biser makedonske umetnosti. Nato smo se sprehodili še po novem delu Skopja, kjer smo se kar dvakrat zaustavili, molili in peli, ob spominski plošči, posvečeni materi Tereziji in ob njenem kipu. Globoko je zapisana

Zahvala

Zgodaj, veliko prezgodaj se je od nas poslovil naš ljubljeni sin in brat Damijan. Njegovo hitro slovo je bilo nenadno, nepričakovano in boleče. V tej hudi bolečini smo začutili globoko sočutje naših slovenskih in nemških prijateljev. Prejeli smo veliko sožalnih klicev, pisem in besed. Bile so nam v neizmerno tolažbo. Začutili smo, da resničnega prijatelja spoznaš v hudi stiski.

Vsem tem prijateljem se iskreno zahvaljujemo. Njihove sočutne misli nas dvigajo, tolažijo in navdajajo z upanjem. Posebno bi se želeli zahvaliti sedanjim in nekdanjim dušnim pastirjem naše slovenske Münchenske župnije g. Marjanu Bečanu, dr. Branku Rozmanu, msgr. Janezu Puclju in msgr. Janezu Zdešarju, ki so z molitvijo pospremili našega Damijana k zadnjemu počitku. Mnogo globokih misli, ki so nam segle do srca, je bilo izrečenih.

Slovenski rojaki iz naše župnije in društva Lipa so zbrali širokogruden denarni prispevek za gregorijanske maše, ki se bodo brale za Damijanov dušni blagor. Iskrena hvala. Hvaležni smo za številno udeležbo pri mašah in pogrebu, za doživeto petje, govore in izraze sožalja. Ta tragična in nesrečna smrt nas je zblížala in poglobila našo vero. Trdno verujemo in upamo, da Damijanovo nemirno srce počiva v objemu božjega miru.

Danilo, Marjana in Melita Bolčina

v zgodovino svojega rojstnega mesta. Skopja si ne moremo več predstavljati brez nje, so poudarjali naši vodiči in vsi, ki smo jih v Skopju srečali.

Prilep in vzpon na goro ikon. Iz nedelje na ponedeljek, 30. aprila, smo prenočili v Prilepu, kjer smo se naslednji dan povzpeli na goro, imenovano Markove kule, kjer je krasen pravoslavni ženski samostan in cerkev sv. Mihaela. Po obisku cerkve smo se poglobili v svet ikon, ki jih tu izdelujejo pravoslavne menihinje, imenovane monahinje. Naš vodič, mag. Tone Levstek z Dunaja, ki je tudi velik poznavalec sveta ikon, nas je vpeljal v skrivnost izdelovanja, molitve in meditiranja ikon. Na obširnem polju, ki smo ga lahko gledali z gore, je kar mrgolelo delavk in delavcev, ki se preživljajo s pridelavo tobaka. Pot smo nadaljevali do Bitole. Najprej smo si ogledali ostanke starodavnega rimskega mesta Heraklea Lincestis na rimski cesti via Egnatia. V Bitoli smo obiskali zanimiv muzej Kemala Ataturka, ustanovitelja moderne Turčije, ki se je tu šolal na vojaški akademiji. Zaustavili smo se tudi v bogatem arheološkem muzeju. Na večer smo že prispeli v Ohrid. Bil je ponedeljek, tretji dan našega romanja.

Ohrid in duhovni center sv. Klimenta ter samostan sv. Nauma. V čudovitem mestu Ohridu, ki leži ob velikem Ohridskem jezeru, smo preživeli prvi maj 2007. Prelepo Ohridsko jezero je dolgo 30 km, široko 15 km in globoko do 186 metrov. Posebnost jezera so starodavne postrvi in jegulje. Romarska

Skupina romarjev pri Plečnikovi cerkvi v Beogradu

pešpot je bila ta dan kar zahtevna. Od 9. ure pa vse do 14. ure popoldne smo si ogledovali čudovite pravoslavne cerkve s svetovnoznanimi ikonostasi in freskami. Najprej nas je sprejela bazilika sv. Sofije s freskami iz 11. stoletja. Prav po romarsko smo zapeli in zmolili jutranjo molitev. S pesmijo Svetemu Duhu (božja modrost) smo prosili za blagoslovljen dan, praznik sv. Jožefa, delavca. Naš drugi molitveni postanek je bil v cerkvi svete Bogorodice, ki je pravi biser makedonske umetnosti. Točno opoldne smo zapeli v čast Mariji in si nato ogledali še najbogatejši muzej makedonskih ikon. Pot nas je nato vodila na vrh griča, kjer stoji na novo zgrajena bazilika sv. Klimenta. Širom okrog bazilike se razprostira arheološko najdbišče kulturno znanstvenega centra, ki sta ga postavila učenca sv. bratov Cirila in Metoda, sveta Kliment in Naum. Sto let pred bolonjsko univerzo je tu že bil univerzitetni center, ki je med drugim imel tudi medicinski oddelek. To je sveže odkritje, ki smo ga lahko veseli. Že v devetem in desetem stoletju je krščanstvo med slovanskimi narodi obrodilo tudi sad vrhunske kulture, slikarstva, znanosti in medicine. Tega Zahod še ne ve! Kliment

in Naum sta tu ustanovila škofijo in mesto tako pokristjanila, da stoji danes v njem 365 cerkva, za vsak dan v letu ena! Po prijetnem spustu proti jezeru smo se ustavili in duhovno spočili še v cerkvi sv. Kaneo, posvečeni sv. Janezu evangelistu. Z avtobusom smo se nato odpeljali do samostana sv. Nauma, ki je tik ob albanski meji. Za samostanom izvira reka Črni Drim, ki teče v Ohridsko jezero. S čolni smo se zapeljali do izvira, pojedli burek in jogurt ter veselo zapeli. Praznični dan smo sklenili s sveto mašo v katoliški cerkvi v Ohridu. Sprejel nas je jezuitski pater, ki zelo široko in ekumensko deluje skupaj s pravoslavnim župnikom sosednje župnije. Tudi on nas je prišel pozdravit.

Ženski samostan v Strugi in moški samostan Jovan Bigorski. Bil je peti dan našega romanja, sreda, 2. maja 2007, tudi ta je bil nepozaben. Iz Ohrida smo se napotili v bližnje mesto Struga. Obiskali smo ženski samostan sv. Kalista, kjer je tudi rezidenca ohridskega škofa. Povzpeli smo se do votlin, vdolbenih v mogočno skalo, kjer so včasih živeli menihi puščavniki. V samostanu sedaj živijo sestre, pravoslavne redovnice (menahinje), ki rišejo ikone in pridelujejo domačo

hrano. Pot smo nadaljevali ob Črnem Drimu, po ozki soteski ob albanski meji, kjer smo lahko občudovali Debarsko in Mavrovo jezero, ter prispeli do največjega makedonskega samostana, sv. Jovana Bigorskega. Prispeli smo do minute točno: menihi so že vabili na večerno molitev, ki smo se je udeležili. To je bilo posebno doživetje, ki bo vsakemu romarju ostalo v nepozabnem spominu. Po molitvi smo si ogledali znameniti, bogato izrezljani ikonostas in se kar dolgo pogovarjali z enim od menihov samostana.

Prenočili smo v Skopju in se drugi dan že ob štirih zjutraj odpeljali na skopsko letališče, od tam pa preko Beograda domov, v Stuttgart. Potrebno bo še veliko časa, da bomo vse, kar smo videli in doživeli, v sebi uredili in ponotranjili. Posebna zahvala gre našemu vodiču, mag. Tonetu Levstku, ki je z domačini, Makedonci, z makedonsko vodičko Jasmino in z njenim bratom Petrom Trajkovskim, ki na Dunaju vodi agencijo za razvoj turizma v Makedoniji, brezhibno organiziral potek romanja in poskrbel tudi za dobro in prijetno vzdušje. Še posebej za nepozabno gostoljubje domačinov. Bogu hvala!

Zvone Štrubelj

Začetek šmarnic in Marijinega meseca

Mesec maj je lep, poseben čar mu dajejo šmarnične pobožnosti, ki so med nami Slovenci zelo priljubljene. V torek, 1. maja, so se rojaki iz Stuttgarta in okolice ob 10. uri zbrali na Michaelsbergu blizu Heilbronna k praznični maši in k šmarnicam. Sveto mašo je vodil

gospod Igor Krašna, po maši so moški zapeli litanije Matere božje. Kot že nekaj let zapovrstjo je slovesnost lepo potekala in vsako leto je cerkev bolj polna. Po maši je večina odšla v prostore in na vrt SKD Mura v bližnji Bönningheim, kjer je bilo poskrbljeno za dobro slovensko kosilo, za petje in glasbo.

Še posebej doživete so bile šmarnice v nedeljo, 6. maja, na vrtu Slovenskega doma pri lurški kapeli. Šmarnična pobožnost je bila tudi goreča prošnja k Mariji, da bi mogli, če je božja volja, ohraniti Slovenski dom. Šmarnice so s pesmijo obogatili gostje iz Slovenije, študentska vokalna skupina Solalei. O njihovem obisku v Stuttgartu so takole zapisali.

Vtisi z gostovanja vokalne skupine Solalei

V prvih dneh maja smo z vokalno skupino Solalei obiskali Stuttgart. Že pred časom se je rodila ideja, da bi ponesli našo skupno ljubezen - pesem tudi Slovincem po svetu. Sama sem bila lani v Stuttgartu z župnijskim mladinskim zborom, ko smo proslavili in se Bogu zahvalili za zlato mašo gospoda Pavla Uršiča, ata Pavleta in tako navezala stik z dr. Zvonetom Štrubljem, ki nas je odprtega srca sprejel in gostil v Slovenskem domu. V soboto smo dopoldanske ure preživeli z otroki, skupaj smo se naučili nekaj slovenskih pesmi in na koncu s pesmijo razveselili tudi starše, popoldne pa smo prepevali pri slovenski maši v Bad Urachu. Sledil je koncert in prijeten družabni večer. Dan zatem smo prav tako peli pri maši, tokrat v Böblingenu in po maši v bližnji dvorani pripravili

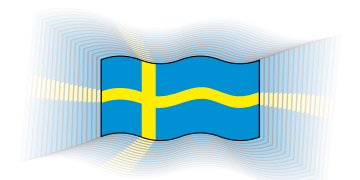

Priprava za nastop ob obisku parlamentarne komisije iz Slovenije

koncert. V nedeljo popoldne smo s pesmijo na vrtu Slovenskega doma sooblikovali šmarnice in se obenem tudi poslovlili z željo, da se zopet srečamo - ali v Sloveniji ali v Stuttgartu. Za nami so dnevi, polni vtisov! Vsak dan smo se srečevali z odprtimi in gostoljubnimi ljudmi in bili deležni njihove pozornosti, topline. Začutili smo utrip zdomstva, ki ga je z besedami težko zaobjeti. V pogovorih in v očeh ljudi sije ljubezen do Slovenije. Veseli in hvaležni smo za vsa srečanja in doživetja v teh dneh! Pristrčna hvala dr. Zvonetu Štrublju za odprte roke in srce, gospodu Igorju Krašni, gospodinjam za razvajanje s kulinaricnimi mojstrovinami, hvala vsem, ki ste prisluhnili in odprli srce glasbi ...

V imenu vokalne skupine

Solalei, Eva Omejc

Š V E D S K A

Krstni slavlji in slovesna poroka na Švedskem

Družino Mirelle in Roberta Cesarja iz Göteborga je dobri Bog obdaril z

Krst Stephanie Emily Cesar v Göteborgu

deklico, ki je pri sv. krstu prejela ime Stephanie Emily. Drugorojenka je veliko veselje ne samo staršema, ampak tudi starim staršem. Posebej pa je ljubljena starejšega bratca Juliusa.

V soboto, 28. aprila se je kar številno občestvo veselilo z novokrščenko in njenimi, ki so se popoldan zbrali v župnijski cerkvi Kristusa Kralja v Göteborgu h krstnemu slavlju. Slovenski duhovnik je izrazil veselje nad novim življenjem, ki pa bo prerajeno v vodi in Sv. Duhu postalo posebna božja lastnina. Predvsem pa je po tem dogodku novorojenka postala posebna božja ljubljena. Starše in botre je povabil k odgovornemu vzgajanju v katoliški veri in krščanski kulturi.

Posebej je poudaril pomen povezanosti z župnijskim oltarnim občestvom, kakor je povabil mlade starše, da se povežejo tudi s slovensko skupnostjo v tej župniji. Ob prisposodi o trti in mladikah na njej je povabil starše in botrico Ivano, da poskrbijo ob podpori starih staršev za to, da se bo božja milost obilno pretakala iz Jezusa s pomočjo zakramentalnega življenja v otrokovo dušo, da bo tako njegovo življenje čim bolj rodovitno. In kakor vsak dobri vinogradnik obrezuje trto, da rodi še več sadu, suhe mladike pa odstrani, tako so bili starši male Stephanie povabljeni, da storijo vse, da bo njihova ljubljena zrasla v dobrega božjega otroka in da bo vselej v ponos Kri-

stusovi Cerкви, kakor tudi narodni skupnosti.

Drugo krstno slavlje je bilo v župnijski cerkvi sv. Frančiška v Jönköpingu, kamor pripada družina Makovih iz Vaggeryda. Njihova najmlajša hčerka Karolina je na nedeljo Kristusa Kralja vesoljstva lansko leto v Luxemburgu povila sina prvorojenca Alexandra Ludvika Jeana in ga podarila svojemu Jaenu Baptistu Graftieaux. Majhno dete pa je seveda tudi v veliko veselje starim staršem, saj so se tako vsi še bolj pomladili. Posebni ljubljenec pa je Ludviku in Mariji Mak.

Krstno slavlje je bilo v petek, 4. maja, ob 11. uri v župnijski cerkvi, kjer je bila mama Karolina krščena. Slovenski duhovnik je izrazil veselje nad sprejetim življenjem, ki je znamenje, da Bog še ni obupal nad človeštvom, kakor je zapisal veliki nobelovec Tagore. Vsako rojstvo je velik čudež življenja, kakor se je čudil nad tem dogodkom švedski fotograf Lennarrt Nilsson. Jezus je vse udeležence krstnega slavlja nagovoril z besedami: »Pustite otročiče priti k meni in ne branite jim,« kakor je zapisal evangelist Marko. S temi besedami je krstitelj povabil starše, botro Ro-

Krst Alexandra Ludvika Jeana Mak Graftieaux

Stari starši novokrščenca Alexandra Mak Graftieaux

Svatje zbrani na poroki Karoline in Andersa

zmary Mak D'Amico in vse pričujoče, naj storijo vse, da bo novokrščenec v ponos Bogu samemu, kakor tudi njihovi družini, sorodnikom in vsej družbi, posebej še Kristusovi Cerkvi.

Starši, botra in vsi navzoči so bili povabljeni, da potem, ko so prejeli posebni božji blagoslov, storijo vse, da bo življenje novokrščenca postalo rodovitno ne samo za njegovo družino, ampak nekoč tudi za večno življenje.

Cerkvena poroka v Svenarumu.

Krstno slavje tiste dni ni bilo edini dogodek za Makove iz Vaggeryda, saj se je v soboto, 5. maja, cerkveno poročil njihov najstarejši sin Anders. Cerkvena poroka je bila v švedski cerkvi v Svenarumu po katoliškem obredu. Novoporočenca Karolina in Anders sta že dolgo tega našla skupni jezik in tako je katoliška poroka postala njuna skrb ter skupna priprava na pomembni življenjski dogodek. Sama priprava je potekala na terenu, pri Andersu v novem domu v Huskvarni, ki ga je mladi par skupno pripravil. Želja je bila, naj dobri Bog ta novi dom obdari in okraši še z novimi

otroki, da bo mala Elizabeth dobila bratce in sestrice, ki bodo doživljali lepoto srečnega družinskega življenja.

Poročevalec je v nagovoru mladoporočencema izrazil veselje nad njuno velikodušno življenjsko odločitvijo, saj se danes malo mladih odloči iti po tej poti, ki pa je edina deležna posebnega božjega blagoslova. Zakrament sv. zakona je nevidna pogodba med Bogom in mladoporočencema, da bosta vztrajala drug ob drugem v dobrem in hudem, predvsem pa si bosta prizadevala ljubiti drug drugega vse dni življenja. Enkratno življenjsko odločitev pa bosta seveda morala potrjevati v vsakdanjem življenju, v medsebojni zvestobi kakor tudi v zvestobi Bogu, ki ju je poklical v življenje in na skupno življenjsko pot. Njuni poročni priči: brata Fredrika in sestro Mario kakor tudi vse njune, ki so se zbrali v lepem številu v cerkvi, je slovenski duhovnik povabil, da spremljajo mladoporočenca oziroma njuno družino z nenehno molitvijo, da bosta mogla vztrajati do konca življenja. Kakor ženinova starša Marija in Ludvik doma v Sloveniji obdelujeta

vinograd na sončni strani Pohorja in se v jeseni veselita sadov celoletnega dela ter skrbi, tako sta tudi novoporočenca povabljeni, da se dasta obrezovati drug drugemu v skrbni medsebojni ljubezni, ki naj iz leta v leto postaja vedno plemenitejša in rodovitna.

Polnost božjega blagoslova nad življenjske odločitve vseh treh družin vošči slovenski dušni pastir Zvone. Pogumno na pot, ki je deležna božjega blagoslova, ki so ga ljudje še kako potrebni in je pot, ki edina vodi v srečo in slavo božjega kraljestva. Naj dobri Bog živi družini Cesarjevih in Mak-Graftiauxovih, kakor tudi družino novoporočencev Karoline in Andersa Maka.

Švedsko-slovenski vzpon v slovenske hribe, letos že 14. po vrsti, bo potekal od sobote, 21. julija, do ponedeljka, 23. julija, (god sv. Brigite Švedske), ko se v Oazi miru na Podljubelju kot lansko leto, ob 8. uri zjutraj, zberemo in približno ob 9. uri startamo na pot, ki nas bo vodila v kraljestvo slovenskih planin. Med drugimi točkami bo tudi Golica, ki je znana po narcisah in zaljubljenih. Ostale točke pa bodo zna-

ne, ko se zberemo. Z eno besedo, spet je na vrsti Gorenjska s svojimi čari. Dajmo se presenetiti. Gospod Vlado Pečnik, voditelj Oaze miru, in Marjan Brežočnik nas bosta vodila in spremljala, da bodo poti varne. V nedeljo, 22., in v ponedeljek, 23. julija, se nam lahko pridružite na naših poteh. V torek, 24. julija, bomo s slovesno romarsko mašo ob 11. uri na Brezjah zaključili naše vandranje po planinah. Tudi ostali rojaki, ki boste takrat doma, se nam pridružite pri tej romarski maši. Zaključek pa bomo imeli v Naklem v pravi slovenski gostilni pri Marinšku (stari). Kdor želi biti pri skupnem kosilu, naj javi Zvonetu na telefon: 0046 708 278757 ali na slovenski telefon: 00386 31 685 606. Prav bi bilo, da pravočasno javim odgovornim, koliko nas želi skupaj obedovati. Lep junijski pozdrav po vseh dolgih potovanjih in tudi po vsem delu vam vsem želi: otrokom vesele počitnice, staršem in vsem ostalim pa prijeten dopust!

vaš Zvone Podvinski

ŠVICA IN LIECHTENSTEIN

ENGELBERG

Šmarnične pobožnosti v mesecu maju so nekaj posebnega. Zanimivo, da marsikdo po dolgem času pride k slovenski maši samo zato, da bi lahko prisostvoval petju litanij. Torej nas marijanske pobožnosti prav topla nagovorijo.

Slovenska skupnost v Hünenbergu je na pobudo gospe Slavice Amrein

letos prvič organizirala šmarnično pobožnost v Engelbergu. Družina Amrein ima tam počitniško hišo, kjer smo vsako leto dobrodošli gostje tudi izseljenski duhovniki, ko preživimo skupaj nekaj smučarskih dni. V neposredni bližini hiše je tudi »kopija«¹ lurške votline, kamor domačini radi prihajajo molit in se izročat Marijini priprošnji in varstvu.

Dan za naše šmarnično srečanje ni bil prav posrečeno izbran. Po številnih sončnih dneh je ravno takrat močno deževalo. A zdelo se je, kot da to nikogar ne moti. Več kot 30 se nas je zbralo. Pred votlino so rojaki postavili platneno streho, pod katero smo obhajali mašo, da nas ni močil dež. Molili in prepevali smo, da je bilo veselje.

Srečanje smo sklenili v prijazni hiši družine Amrein. Med nas sta prišla tudi zakonca Fuchs, ki sta se že pred časom vrnila v domovino. Gospa Danica Fuchs je želela z možem med nami obhajati svojo 60-letnico in ozdravitev po težki bolezni. Vse sta nas bogato pogostila in s svojo navzočnostjo najlepše obdabila. Bogu hvala za te tako lepe trenutke iskrene povezanosti!

GRENZACH

Zakonca Micka in Mirko Rožman iz Grenzacha pri Baslu sta nam vsem poseben zgled. Ker je Grenzach v Nemčiji, spadata pod misijo, ki jo oskrbuje Janez Modic iz Mannheim. Redno se udeležujeta slovenskih maš v Schwarzwald. Prav tako pa zvesto prihajata k slovenski maši v Švico. Nasploh pa sta za povezanost naših rojakov v dolgih letih storila že veliko dobrega.

Družina Rožman si je pred kratkim postavila novo hišo in njihova želja je bila, da bi pri blagoslovu njihovega doma bila navzoča duhovnika misij iz Nemčije in Švice. Prav tako pa tudi dolgoletni prijatelj Jože Cimerman z gospodinjjo Bernardo, saj stanujeta v neposredni bližini. Vsi trije duhovniki se zahvaljujemo za povabilo in to enkratno srečanje ter prijazno pogostitev. Družini Rožman želimo obilo blagoslova in trdnega zdravja!

BADEN

Na nedeljo božjega usmiljenja je Gospod poklical k sebi očeta naše študentke Jane Čampa, ki že nekaj mesecev študira v Zürichu. Na dan in ob uri pogreba, ki je bil v Sloveniji, smo želeli Jani izraziti svojo povezanost tudi v Švici. Prijatelji smo se zbrali ob kapelici, ki jo je lepo obnovil naš Vili Krajnc v Badnu. Tu smo darovali sveto mašo za rajnega Janinega očeta. Njej in njenim domačim pa v imenu rojakov, ki jo poznamo in cenimo, izrekam iskreno sožalje.

Razstava slovenskih umetnikov iz Ženeve v Ljubljani

Svetovni slovenski kongres je od 4. aprila do 4. maja v Ljubljani organiziral razstavo umetniških del članov Združenja ženevskih Slovencev. Prav v Ženevi deluje kar lepo število naših umetnikov, ki so že dobro uveljavljeni. Njihove razstave se v Ženevi kar vrstijo. Nekateri od njih se tudi redno udeležujejo naših slovenskih maš: predsednica Združenja in slikarka na porcelan dr. Eva Dimčovski, kiparka Lučka Koščak, ki ji je posebno pri srcu ustvarjanje angelov, slikarka Pavla

Suermondt. Razstavljala pa sta tudi Metka Vergnion in Li Weingerl, oba umetniška fotografa. Na ta odmevni dosežek naših rojakov, umetnikov iz Ženeve, smemo biti iskreno ponosni, saj je njihovo delo v domovini vzbudilo precej medijske pozornosti in pozitivnih kritik. Od srca čestitamo in voščimo veliko novih stvaritev! In da bi bile še naprej povsod tako dobro sprejete!

AMRISWIL

Znova se poslavljajo. Cela vrsta naših ljudi se vrača v domovino. Tisti, ki ostajamo, doživljamo odhode z bolečino, a prav tako tečejo solze tistih, ki odhajajo. Mogoče so se premalo zavedali, da je po tolikih letih tujina postala njihov dom, da tu ostajajo prijatelji, sodelavci, največkrat tudi otroci in vnuki. Objela jih je nekakšna podzavestna in skupna usoda vseh naših rojakov po svetu: vsi vedo, kje je domovina, težko pa se odločijo, kje je pravza-

prav njihov dom. Po drugi strani pa je vendarle navzoče tudi neko veselje: dolgoletno hrepenenje se bo uresničilo, na novo bomo zaživel, pred nami so sveži izzivi ...

S takimi mešanimi občutki smo se v maju v Amriswilu poslavljali od naših dragih in zvestih prijateljev: od Marije in Irine Kavčič, od zakoncev Kolar, Petač, Kosec, Počivalnik. Vsak od njih je po svoje prispeval, da je naša skupnost živela in vztrajala. O vsakem osebnostno bi lahko povedali kaj lepega.

Podelili smo toliko nepozabnih trenutkov, skupaj molili, prepevali, gradili, praznovali in kdaj tudi žalovali ... Z njimi odhajajo od nas njihovi nasmehi, prijazne besede, humor in dobra volja, požrtvovalnost in še marsikaj, kar nam bo zelo manjkalo.

Predragi odhajajoči prijatelji! Želimo vam sreče, želimo vam moči! Naj vas domovina sprejme z odprtimi rokami! Da bi v njej mogli prepoznati in znova najti tudi svoj dom!

David Taljat

Ženevski umetniki v Ljubljani - Lučka Koščak, kiparka, dr. Mirko Jutršek, umetniški kritik, dr. Eva Dimčovski, oblikovalka

OZNANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

NEMČIJA

Sv. maše v juniju 2007:

STUTTGART

STUTTGART, sv. Konrad: junij: 3., 10 (zaradi izleta v Berlin maša odpade), 17. ob 16.30.

BÖBLINGEN, sv. Bonifacij: 3. junija, ob 9.45.

SCH. GMÜND, kapela sv. Jožefa: 10. junija (zaradi izleta v Berlin odpade).

SCHORNDORF, kapela pri sestrah: 17. junija, ob 9.00.

AALEN, sv. Avguštin: v soboto, 17. junija, ob 11. uri.

HB-BÖCKINGEN, sv. Kilian: zaradi birme v soboto, 30. junija, ob 17. uri.

OBERSTENFELD, Srce Jezusovo: nedelja, 24. junija, ob 11. uri v Bönnigheimu.

ESSLINGEN, sv. Elizabeta: 23. junija maša za domovino in kresovanje ob 18. uri!

SLOVENSKI DOM: župnijska pisarna je odprta v torek in petek od 9.00 do 12.00. V torek, sredo in petek tudi od 16.00 do 19.00 ter vedno po maši.

SOBOTNA ŠOLA IN ŽUPNIJSKI VRTEC: Stuttgart: v soboto, 16. in 30. junija od 10.00 do 12.00.

REUTLINGEN

BAD URACH, sv. Jožef: v soboto, 2. junija, ob 16.45 v Pfullingenu.

PFULLINGEN, sv. Wolfgang: v soboto, 2. junija, ob 16.45.

Konzularni dnevi-Stuttgart, Sophienstr. 25/II so 1. in 3. četrtek v mesecu od 9.00 do 12.30 in od 13.00 do 16. ure. V juniju 14. in 21. Tel. v Münchnu: 089/543-98-19.

ŠVEDSKA

Sv. maše v juniju 2007:

V nedeljo, 3. 6., bosta sv. maši v Landskroni ob 12.30 in v Malmöju ob 16.30.

V nedeljo, 10. 6., bosta sv. maši v Halmstadu ob 9.30 in v Helsingborgu ob 17.00.

V nedeljo, 17. 6., bosta sv. maši v Jönköpingu ob 10. uri in v Göteborgu ob 16.00.

V soboto, 23. 6., bo sv. maša v Stockholmu ob 17. uri;

V nedeljo, 24. 6., bosta sv. maši v Eskilstuni ob 9.00 in v Köpingu ob 16.00.

Anni Reinhardt: DOLGO POTOVANJE K TEBI

Kako prazno je bilo zanj življenje v tisti turobni vojašnici daleč v Makedoniji brez njegove Cerkve. Končno je lahko spet tu, pa čeprav le za krajši čas. Lepo mu je bilo pri srcu in zazdelo se mu je, da se mu je belo oblečena Kraljica malo nasmehnila. Nekdo ga je pocukal za rokav in ga odpeljal v zakristijo, kjer ga je nestrpnost čakala cela vrsta ljudi. Kako močno je pogrešal vse te reči in ljudi, ta svet, ki mu je nudil toliko zavetja in miru. Ob teh mislih ga je obšla otožnost, saj bo že čez štiri tedne spet moral biti v vojašnici v Makedoniji.

»Nočem misliti na to, da bom kmalu spet moral oditi,« je pripomnil župniku kasneje, ko sta v gostilni sedela pri kosilu.

»Saj veš, kako je zapisano v Svetem pismu: Dajte cesarju, kar je cesarjevega.«

»Oprostite, gospod župnik,« je prekinil gospoda, »kje vendar stoji zapisano, da moram še celo leto postopati po kasarni, medtem ko mora moja mati sama garati za to, da plačuje davke?«

»Prav imaš, toda zakon je zakon in tega midva ne moreva spremeniti!« Dolgo sta posedela tokrat v prijetni sobici ob dobrem vinu. Ivan je moral razlagati župniku natančno vse podrobnosti. Kovala sta načrte, kaj vse bosta opravila v tem kratkem času.

»Veš kaj, Ivan, ti boš najprej pomagal materi pospraviti krompir, peso in koruzo, potem pa boš prišel meni na pomoč pri pobiranju krompirja. Mariji ne gre prav dobro, ostarela je in zadnje čase vse bolj boleha.«

»Z veseljem bom pomagal,« je pritrdil Ivan, »saj bi ta čas rad porabil za kaj koristnega.«

Rečeno, storjeno. Krompir je bil v kleti, repa pod streho in koruza v skednju. Tudi župnik je s pomočjo cerkovnika

uspešno in pravočasno pospravil svoje pridelke. Za to leto so se končali tudi romarski shodi in nekaj dni kasneje se je Ivan s težkim srcem znova poslovil od vsega, kar mu je bilo ljubo in dragoceno.

»Nič ne pomaga,« ga je tolažil župnik, »čež eno leto bo vse za teboj. Doli na jugu so zimski meseci milejši, poskušaj v vsem videti nekaj dobrega in pozitivnega. Predvsem pa misli na to, da Mati s Svetih gor drži nad teboj svojo dobrohotno roko in tudi jaz bom molil za te.«

Tako spodbudno so se drug za drugim poslovili v vselem zaupanju na ponovno snidenje čez eno leto.

Tudi za mater se je trenutek slovesa vse prehitro bližal. Oprala mu je že vse perilo, z železnim likalnikom, ki ga je napolnila z žarečim ogljem, mu je polikala srajce ter vse lepo zložila. Nato je z desnico ljubeče potegnila čez zloženo perilo, kot bi ga hotela blagosloviti. Poskrbela je tudi za bogato in dobro popotnico. Za sina ji ni bilo nič pretežko. Le tega nikakor ni mogla razumeti, da bo njen sin moral še eno celo leto z lenarjenjem služiti državi.

Ivan se je z žalostjo poslovil od ljubeče matere in domačega kraja, ki se je lesketal v pisanih jesenskih barvah. Na pašnikih so otroci pasli živino in se gredli ob tabornih ognjih. Da bi jim čas hitreje minil in da bi potešili lakoto, so na dolge palice natikali krompirčke in jih pekli v žerjavici.

Na vlaku je znova srečal svoje vojaške tovariše. Na dolgem potovanju so drug drugemu pripovedovali o doživetjih v svojem domačem kraju.

Se nadaljuje

*Po blagoslovu jedil
v Frankfurtu*

PRISTNOST

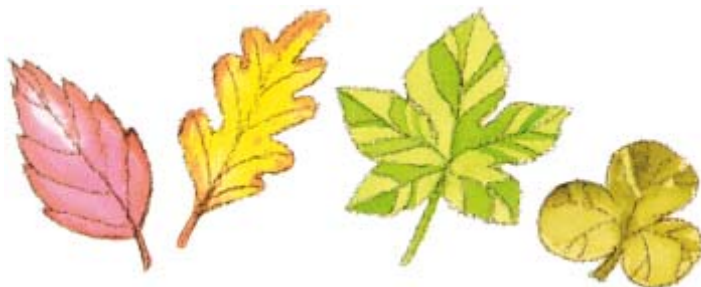
»Mama, nočem se jokati, toda pri kakšnem filmu jokam, ko je ljudem hudo in žalostno. Potem mi pa Lučka reče, da sem cmera, če vidi, da se jočem.«

»Nič ne maraj za te opazke. Če jokaš, ker je ljudem hudo, to kaže, da imaš čuteče srce. Tvoja čustva so dobra. To je lepo, nič se ne sramuj.«

PO NJIH SADOVIH JIH BOSTE SPOZNALI

V naravi opazujemo drevesa in če pri tem gledamo le na liste, bo malokdo vedel, katero drevo raste pred njim. Če pa gledamo na sadove, vemo, da je jablana, hruška, češnja ali kaj drugega. Po sadovih spoznavamo drevesa. Tako pa tudi ljudi. Po tem, kakšna so dela, kako se obnašajo, spoznavamo, kakšen je človek.

KATERO DREVO JE TO?

Pojdimo v naravo in naberi-
mo različne liste drevja v sa-
dovnjaku ali gozdu.

Ugotavljajmo, katera dreve-
sa že poznamo po listih, ka-
tera še ne in dobro opazu-
jmo značilnosti listov: obliko,
barve na zgornji in dolnji
strani, žilavost ...

»Kdaj ribič govori resnico?«

»Kadar o drugem ribiču pravi, da laže!«

Gorenjec se je v kemični čistilnici razburjal:

»Račun je previsok! Saj sem k vam prinesel le eno obleko!«

»Res je, toda v žepih suknjiča smo našli še dve srajci, pulover in dve majici!«

Policist ustavi voznika zaradi prehitre vožnje in ga vpraša:

»Ali veste, kaj ste storili narobe?«

»Vem! Prepozno sem vas zagledal.«

Ribič je v Ljubljani ujel zlato ribico in ji rekel:

»Spustim te, če mi izpolniš eno željo!«

»Izpolnila ti jih bom deset, samo ne vračaj me v to umazano reko!«

Mladi ženi je bilo končno dovolj in je jezno očitala svojemu možu:

»Samo poglej, kako živiva! Moja mama plačuje stanarino in stroške za telefon, stric Janez nama kupuje oblečila in moja sestra nama vsak mesec pošilja denar, da lahko v trgovini nakupim vsaj nekaj hrane. Tako ne bo šlo več naprej!«

»Prav imaš,« ji je odgovoril mož, »tudi tvoja dva brata bi lahko kaj prispevala!«

Policista sedita v kinu. Glavni igralec z veliko hitrostjo z avtom drvi po cesti.

»Zaletel se bo!« je rekel prvi policist.

»Stavim, da se ne bo!« se je oglasil drugi.

»V redu! Staviva za pet tisočakov!«

Glavni igralec se je zaletel, prvi policist pa je rekel:

»Ne bo ti treba plačati stave, saj sem ta film že videl. Samo za pijačo boš dal.«

»Saj sem ga jaz tudi že videl!«

»Zakaj pa si potem sploh stavil z menoj?«

»Nisem si mislil, da je tako nor, da se bo dvakrat zaletel na istem mestu!«

»Ali radi plešete?«

»Zelo rad!« ji je odgovoril.

»Zakaj se pa potem ne naučite?«

KRIŽANKA 706

1	2	3	4	5	6	7	8
			9		10		
11				12		13	
14			15	16	17		
18	19						20
21	22		23			24	
		25					
26		27		28			29
	30			31		32	33
34	35		36				
37							38

VODORAVNO: 1. huda bolezen, 4. avstralski medvedek vrečar, 9. evropska valuta, 11. stroj za mletje zrnja, 12. znamenje duhovništva v kat. Cerkvi, 14. mednarodna bančna ustanova, ki je leta 1991 nastala na Nizozemskem, 15. nikalnica v francoščini, 16. del stavbe, kjer se stikata dve zunanji steni, 18. enajsta črka slovenske abecede, 19. meja med morjem in kopnim, 20. reka v severni Nemčiji, 22. najlažja kovina, 24. stanje, ko je nekdo sam, 25. spretnost, s katero se prikrje resničnost, 27. besedna predpona, ki izraža prvotnost, 28. iglasto drevo z dolgimi iglicami in razbrzdanim lubjem (mn), 30. avtomobilska oznaka za Karlsruhe, 32. Ljubljana, 34. soljena smetana iz kuhanega kravjega in ovčjega mleka, 36. osvetljen s sončno svetlobo, 37. deseta črka slovenske abecede.

NAVPIČNO: 1. in 25. slovesni praznik kat. Cerkve, ki ga obhajamo v juniju, 2. vozilo z motorjem, 3. eden od Titanov v grški mitologiji, najmlajši sin Uranosa, 4. dvanajsta črka slovenske abecede, 5. nekdanja italijanska znamka tovornjakov, 6. krokodil s širokim gobcem, 7. manjša odprtina v zidu, 8. članica EZ, 10. Oskar Lafontaine, 13. vzpetina nad mestom Beograd, 17. ljubljanski nogometni klub, 21. stanje brez preprirov, 23. grški otok v Jonskem morju, 24. zimska športna disciplina, 25. (glej pod 1.), 26. Ivan Boljka, 29. nebesa, 31. reševalne sani, 33. Jernej Bregar, 35. Mihael Napotnik, mariborski škof, filozof, zgodovinar in pedagog, (* 20. september 1850, Tepanjski vrh, † 28. marec 1922, Maribor).

REŠITEV KRIŽANKE 705: MORIJA, MS, ARIMATEJA, LAMELE, AM, I, A, TKIVO, IRKA, VK, T, JK, AJAJ, ROI, ARENA, AB, URA, JN, VALJI, TEKELEMENT, O, NASELITEV

701A12 - Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

POGLED V ARHIV NAŠE LUČI NL 6/1987

Na obisk v domovino!

Za ohranjanje slovenstva v tujini je nemajhnega pomena živ stik z domovino. Prav bi bilo, ko bi vsak naš rojak na tujem – razen nekaj malega izjem – obiskal Slovenijo, kolikorkrat največ more. Posebno velja to za tiste, ki so rojeni na tujem.

Ob obiskih naj bi se naučili vsega slovenskega, se z njim prepojili, da se bodo v tujini močneje zavedali svoje slovenske krvi.

- Naj bi imeli oči odprte za vse lepote slovenskega prostora. »O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama... Nazadnja mu je ostalo polno perišče lepote; razsu jo je na vse štiri strani... Božja setev je pognala kal in je rodila: vzrasla so nebesa pod Triglavom.

Oko ki jih ugleda, obstane pred tem čudežom božjim; srce vztrepeče od same sladkosti...« (Cankar).

- Naj bi imeli srce odprto za občutje slovenske veselosti, pristnosti, nenarejenosti in neponarejenosti. »...in pisanih rut so se veselile oči, zdravih, rjavih lic in bisernobelega smeha. kretenj oglatih in hoje nerodne in kmečkih zadreg; kletve robate ušesu so tvojemu vino, krepka primera - dala bi zanjo cekin.« (Župančič).
- Naj bi prislunhili zvenu domače govornice. »... slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje same zveni kakor velikonočno pritrkavanje in zvezde pojejo, kadar se na svoji svtlji poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj.« (Cankar)
- S seboj pa naj naši rojaki iz tujine prinesejo domov svobodno misel on svobodno besedo, duha demokracije in svobode Zahoda.

Zanimive slovenske povezave po svetu

Zamejci na internetu

miran.pecenik.com/ts/zamejci/index.htm

Katoliška Cerkev v Sloveniji

www.rkc.si

Mariborska škofija

mb.rkc.si

Vlada Republike Slovenije

www.sigov.si

Koroški tednik NEDELJA

www.nedelja.at

Katoliški tednik DRUŽINA

www.druzina.si

Mesečnik OGNJIŠČE

www.ognjisce.si

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU

www.drustvo-svs.si

GLAS SLOVENIJE iz Avstralije

www.glasslovenije.com.au/

glas-slovenije.htm

Slovenske mladinske organizacije

v ARGENTINI

www.sdo-sfz.com.ar

Novi glas, tednik Slovencev v Italiji

www.noviglas.it

VEČER, časnik

www.vecer.si/

Slovenska tiskovna agencija

www.sta.si

RTV Slovenije

www.rtvsl.si

DELO, časnik

www.delo.si

Dnevne novice

www.siol.net

Zanimiva spletna stran s slikami iz

Vojvodine in Slovenije

community.webshots.com/user/janezmu

ali o zavodu v madžarščini:

www.emmausz.com

Iskalnik

<http://www.najdi.si/>

Telefonski imenik v Sloveniji

<http://tis.telekom.si/>

Slovenska turistična agencija

<http://www.slovenia-tourism.si/intro/>

Oddaja Slovcem po svetu in domovini

<http://radio.ognjisce.si/oddaje/ssd.php>

Slovar slovenskega knjižnega jezika

<http://bos.zrc-sazu.si/sskj.html>

Dobrodošli doma

<http://www.creativ.si/tourist/>

Mohorjeva družba Celje

<http://www.mohorjeva.org/>

Gorenjski glas

<http://www.gorenjski.glas.si/>

Ministrstvo za šolstvo in šport

<http://www.mszs.si/slo/>

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačilo pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uredništvu.

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95 • Glavni urednik: Janez Pucelj, München, Nemčija • Odgovorni urednik: Ljubo Bekš, Ljubljana • Uredništvo: Naša luč, Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01/438-30-50, faks: 01/438-30-55 • Uprava: Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana, tel. 01/231-32-41, E-naslov: beksl@siol.net, E-naslov: zveza-sid@msn.com

NAROČNINA (v valuti zadevne države): Evropska zveza 27 EUR • Švedska 248 SEK • Švica 42 SFR • Velika Britanija 18 GBP • Avstralija 44 AUD • Kanada 39 CAD • ZDA 34 USD • Hrvaška 198 HRK

V ceno izvoda je vračunan 8,5 % DDV. • Revija izhaja tudi s finančno pomočjo Ministrstva za kulturo.

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali na upravi. **Transakcijski račun pri NLB d.d.:** 02014-0015204714, DRUŽINA, d.o.o., s pripisom za Našo luč, IBAN SI56020140015204714, SWIFT LJBASI2X • **Devizni račun pri NLB d.d.:** 01000-0000200097-140-7100-1189115. • Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. **Grafična priprava:** Ateleje Villa, d.o.o., Il. Bistrica • **Tisk:** Formatisk, d.o.o.

ZVEZA SLOVENSКИH IZSELJENSKИH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

ANGLIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LONDON
62, Offley Road, LONDON SW9 0LS
T/F (*44) 020. 7735 6655
spletna stran: <http://home.btonnect.com/skm-London/>
župnik: **Stanislav Cikaneč**
e-naslov: cikaneč@msn.com

AVSTRILA

SLOVENSKI PASTORALNI CENTER DUNAJ
Einsiedlergasse 9-11, 1050 WIEN
T (*43) 01. 5442 575, F (*43) 01. 5442 575 13
župnik in delegat: **Anton Štekl**
e-naslov: toni.stekl@gmail.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LINZ
župnik: **Anton Štekl** (glej Dunaj)
informacije: **Anton Zore**, T 07. 3230 4588

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA GRADEC
Mariahilferplatz 3, 8020 GRAZ
T (*43) 0316. 7131 6924
župnik: **p. mag. Jože Lampret**

SLOVENSKA ŽUPNIJA VORARLBERG
Kirchweg 6, 6841 MÄDER, Vorarlberg
T (*43) 05. 5236 2166, F (*43) 05. 52 36 21 666
M (*43) 066. 4526 0667
župnik: **Janez Žagar**

SLOVENSKA KAT. MISIJA SPITTAL
Drau Marienkapelle, Villacherstr., SPITTAL
župnik: **mag. Jože Andolšek**
Št. Primož 65, 9123 Št. Primož
T (*43) 042. 3927 19

BELGIJA - NIZOZEMSKA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA EISDEN
Guill. Lambert laan 36, 3630 EISDEN
T/F (*32) 089. 7622 01, M 0476. 8621 60
župnik: **p. Franček Bertolini**
e-naslov: francesco.bertolini@rkc.si

SLOV. PASTORALNI CENTER BRUSELJ
Av. Couronne 206 Ixelle, 1050 BRUXELLES
T/F: (*32) 02. 6477 106
župnik: **p. Franček Bertolini**
e-naslov: francesco.bertolini@rkc.si

FRANCIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA PARIZ
3, Impasse Hoche, 92320 CHATILLON
T (*33) 1 42 53 64 43.
župnik in delegat: **Jože Kamin**
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA MERLEBACH
14, r. du 5 Decembre, 57800 MERLEBACH
T (*33) 03. 8781 4782.
T mln (*33) 03. 8701 0701
župnik in delegat: **Jože Kamin**,
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

duhovnik v pokoj: **Anton Dejak**
9, rue Saint Gorgon, 57710 AUMETZ
tel. (*33) 03. 8291 8506

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA NICA
6, rue Vernier, 06000 NICE
T (*33) 04. 9388 5851
župnik: **Štefan Čukman**

HRVAŠKA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST ZAGREB
oskrbovana iz Slovenije. Informacije:
dekan **Anton Trpin**, T (*386) 07. 3380 015
Trubarjeva 1, 8310 Šentjernej
e-naslov: zupnija.sentjernej@rkc.si

ITALIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA SKUPNOST RIM
Via Appia Nuova 884, 00178 ROMA
T (*39) 06.7184 744, F 06. 7187 282
rektor **msgr. dr. Joško Pirc**
e-naslov: rettore@slovenik.it

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST MILANO
cerkev Corpus Domini, ul. Canova 4
župnik: **Karel Bolčina**, T (*39) 0481. 21849
M 0338. 1958 889, F 0481. 5192 17
Trg sv. Andreja 1/a, 34170 Gorica/Italija
e-naslov: donkarel@tiscali.it
informacije: **K. Donno**, T 02. 3800 8218

NEMČIJA

SLOVENSKA DELEGATURA
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089.2193 7900, M 0173.9876 372
F (*49) 089. 2193 79016
e-naslov: zveza-sid@msn.com
delegat: **msgr. Janez Pucelj**
e-naslov: jpucej@msn.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA BERLIN
Kolonnenstr. 38, 10829 BERLIN
T (*49) 030. 7845 066, T 030. 7881 924
F 030. 7883 339
spletna stran: www.skemberlin.de
župnik: **Izidor Pečovnik**
e-naslov: dori@skemberlin.de

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ESSEN
Bausemshorst 2, 45329 ESSEN
T (*49) 0201. 3641 513
T/F (*49) 0201. 3641 804
spl. stran: www.slomisija-essen.de
župnik: **Alojzij Rajk**
M (*49) (0)173/340.82.95
e-naslov: skm.essen@freenet.de
alozij.rajk@rkc.si

diakon: **Stanislav Čepлак**
e-naslov: ceplak@gmx.de

za Slovence v nadškofiji Köln
odgovoren delegat **Janez Pucelj**
pomaga **Martin Mlakar**

SLOVENSKA KAT. ŽUPNIJA FRANKFURT
Mathildenstr. 30 a, 60599 FRANKFURT
T (*49) 069. 6365 48, F 069. 6330 7632
spletna stran: www.skg-frankfurt.de
župnik: **Martin Retelj**
e-naslov: martin@skg-frankfurt.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MANNHEIM
Römerstrasse 32, 68259 MANNHEIM
T (*49) 0621. 285 00, F 0621. 7152 106
Spl. stran: www.skm-mannheim.de
župnik: **Janez Modic**
e-naslov: janez@skm-mannheim.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA INGOLSTADT
Aventinstr. 25, 85051 INGOLSTADT
T (*49) 0841. 590 76, T/F 0841. 9206 95
župnik: **Stanislav Gajšek**
e-naslov: stanislav.gajsek@gmx.net

SLOVENSKA KAT. MISIJA STUTTART
Staffenbergstr. 64, 70184 STUTTART
T (*49) 0711. 2328 91, M 0178. 4417 675
F (*49) 0711. 2361 331
spletna stran: www.skm-stuttgart.de
župnik: **dr. Zvone Štrubelj**
e-naslov: zvones@gmx.de
župnik-sodelavec: **Igor Krašna**
Am Lehenweg 18, 70180 Stuttgart
tel. (*49) 0711. 3417 720
e-naslov: januarij@hotmail.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA AUGSBURG
Klausenberg 7c, 86199 AUGSBURG
T/F (*49) 0821. 979 13, M 0173.5937 313
župnik: **Roman Kutin**
e-naslov: roman.kutin@gmx.net

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ULM
Neukirchenweg 63 A, 89077 ULM
T (*49) 0731 - 37 99 670
župnik: **Roman Kutin**, (glej Augsburg)
voditelj: **dr. Marko Dvořak**
e-naslov: marko.dvorak@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MÜNCHEN
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089. 2219 41, F 089. 2193 79016
e-naslov: slowenischsprachige-mission.muenchen@erzbistum-muenchen.de
spletna stran: www.skm-muenchen.de
župnik: **Marjan Bečan**
e-naslov: mbecan@erzbistum-muenchen.de
pastoralni sodelavec **Slavko Kessler**
e-nasl.: skessler@erzbistum-muenchen.de

SRBILJA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST BEOGRAD
Hadži Milentija 75, 11000 BEOGRAD
T (*381) 11 308 55 85, F (*381) 11 308 55 84
župnik: **msgr. Jože Hauptman**

ŠVEDSKA

SLOVENSKA KAT. MISIJA GÖTEBORG
Parkgatan 14, 411 38 GÖTEBORG
T/F (*46) 031. 7115 421,
spletna stran: www.slovenskamisija.org
župnik: **Zvone Podvinski**
e-naslov: zvone@kristuskonungen.se
zvone.podvinski@rkc.si

ŠVICIA - LIECHTENSTEIN

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ZÜRICH
Hallwylstrasse 60, 8004 ZÜRICH
T (*41) 044.3013 132, M 079. 7773 948
F (*41) 044. 3030 788
spletna stran: www.slomisija.ch
župnik: **mag. David Taljat**
e-naslov: taljat.david@econophone.ch

Romanje vernikov iz Stuttgarta

po poteh učencev sv. Cirila in Metoda v Makedoniji

Blagoslov nadškofa Hočevarja na letališču

Romarski postanek in molitev pred obeležjem matere Terezije v Skopju

Pod mozaikom M. Rupnika na beograjski nadškofiji

Pred novo baziliko sv. Klimenta v Ohridu, na tleh duhovnega središča sv. Klimenta, učenca svetih bratov

Srečanje z ikonami v ženskem pravoslavnem samostanu nad Prilepom

Romarji pri obeležju svetih bratov Cirila in Metoda v Ohridu

Romarji po nedeljski maši pred katoliško cerkvijo v Skopju

Romarji pod kipom sv. Klimenta v Ohridu

